

KURJER WILEŃSKI

UPRZEMYSŁOWIENIE

Za każdą rzecz trzeba płacić. Takie już jest urządzenie świata. Powstaje więc pytanie, czym Wileńszczyzna może zapłacić za uprzemysłowienie, które go jej tak bardzo brak. Odpowiedź może być tylko jedna — taniąsią robocizną.

Nie mamy ani takich surowców, ani takich źródeł energii, któreby mogły sięgnąć do nas wielkie zakłady przemysłowe pomimo wyłożonej konkurencji innych dzielnic państwa takich jak Śląsk naprzykład.

Mieszkamy zdaleka od wielkich szlaków transportowych i dostępnych dla nas rynków zbytu.

Nie więc nie przemawia za umiejscowieniem na terenie Wileńszczyzny fabryk, przetwarzających zamiejscowy surowiec dla zamiejscowych nabywców oprócz jednej tylko rzeczy, oprócz tego, że robotnik jest u nas najtańszy i że może być najtańszy.

Może zaś być najtańszy nie dlatego, że bardziej przywykli do niego niż robotnik dzielnic zachodnich i nie dlatego, że ma mniejsze wymagania i jest mniej uświadomiony społecznie. Robotnik ten przeważnie rekrutuje się z pośród ludności wiejskiej i podmiejskiej drobnorolniczej.

Jeszcze nie utracony całkowicie kontakt ze wsią sprawia, że zarobek w fabryce nie jest jedynym źródłem utrzymania i pozwala na oferowanie pracy za wynagrodzenie niższe od minimum egzystencji. Okoliczność ta stawia w trudnej sytuacji proletariusza miejskiego, ułatwia sytuację pracodawcy.

Wykorzystując konkurencyjną podaż pracy ze wsi pracodawca ma możliwość nie tylko konkurencji taniąsią robocizną z zachodem Polski, ale ma możliwość wyzysku w całym tego słowa znaczeniu robotników, którzy nie tworzą nigdzie wielkich skupień i są mało uświadomieni.

Tylko sprawnie działający arbitraż rządu i dobre organizacje zawodowe mogą na naszym terenie zapobiec wyciągnięciu przez przedsiębiorców wszystkich korzyści, jakie wynikają dla kraju z faktu uprzemysłowienia.

Skoro się mówi o potrzebie podniesienia gospodarczego Ziemi Wschodniej ma się na myśli oczywiście podniesienie przeciętnego dochodu na głowę ludności.

Dążyć do tego podniesienia dochodu przez podniesienie płac dziś nie można, bo nagli nas przede wszystkim sprawa zwiększenia zatrudnienia.

Twierdząc, że utrzymanie płac na niskim poziomie sprzyja uprzemysłowieniu i wzrostowi zatrudnienia, a pośrednio i podniesieniu dochodu społecznego na głowę ludności.

Trzeba jednak tembardziej dbać aby podział tej nadwyżki dochodu społecznego, jaka wynika z uprzemysłowienia, pomiędzy pracodawcą i pracownikami nie wyrażał się stosunkiem jak 1 do 0.

Różnica kosztów robocizny u nas i na Zachodzie ma bardzo poważne pozycje do zrównoważenia, jeżeli chodzi o zdolność konkurencyjną naszego przemysłu.

Musi ona pokrywać wygórowane koszty transportu, wynikające z sytuacji geograficznej i politycznej, a ponadto powinna okupić prawo obywatelstwa na szczytach towarów, dotychczas nieznanych na rynkach światowych.

Tembardziej nie powinno być także miejsca na wygórowane zyski przedsiębiorcy kosztem robotnika.

Uprzemysłowienie Wileńszczyzny to klucz do podniesienia gospodarczego tego kraju. Czy zaczniemy rozumować nie od bezrobocia w miastach, czy od

ędzy naszej wsi, wszystkie drogi myśli gospodarczej w końcu dochodzą do jednego punktu podstawowego. Punktem tym jest uprzemysłowienie.

Ani komasacja, ani upemhorolnienie, ani parcelacja i najszerzej pomyślana reforma rolna, ani roboty publiczne i inwestycje, ani wszystko to razem wzięte nie zdola rozwiązać trwale i wystarczająco sytuacji gospodarczej naszego terenu wynikającej z małej wydajności gleby, dużego przyrostu naturalnego, braku bliskich rynków zbytu na płody rolne (niedorozwój miast) i już dziś istniejącego przeludnienia rolniczego.

Dlatego też wszyscy musimy stawiać na uprzemysłowienie. Musimy dokładać starań, aby obok tartaków, tekturowni, fabryk dykt, przetworów rybnych i mięsnych, młynów i przędzalni lnu i wełny a więc obok całego przemysłu przetwórczego, opartego na miejscowym surowcu, powstawały i rozwijały się zakłady, oparte o zamiejscowy surowiec i o zamiejscową siłę roboczą, takie, jak istniejące już: „Elektrik”, „Ardal” itp.

Nie powinno nas irytować, że płace w tych fabrykach utrzymują się na niższym poziomie, niż w analogicznych zakładach na Zachodzie, o ile nie ukrywają one nadmiernych zysków przedsiębiorcy, wykorzystującego mniejsze us

wiadomienie i wyrobienie zawodowe naszego robotnika w porównaniu z robotnikiem Zachodu.

Obecnie nie jest tak, jak być powinno. Wprawdzie w powstawaniu i rozwoju się na naszym ter. fabryk, przetwarzających zamiejscowy surowiec widzimy potwierdzenie tezy, że tania siła robocza stanowi duży magnes dla lokaty kapitału, z drugiej strony jednak pierwszą kroki na drodze uprzemysłowienia naszych ziem nie obyły się bez zadraśnięć, których należało unikać.

Ustalenie wina w każdym konkretnym wypadku wybuchu strajku nie należy do nas.

Wydaje się jednak, że jak na pierwoćny uprzemysłowienia ziem naszych strajków było aż nazbyt dużo.

Bardziej niż znajomość wyrobów, wytworzonych w tych fabrykach wbijają się w pamięć miejscowej ludności wieści o przebiegach powtarzających się strajków w „Niemieci”, „Ardalu” i „Elektrycy”.

Zbyt świeżo mamy w pamięci kompromitację związków robotniczych spowodu Biernackiego, aby móc w pełni zaufać ich przywódcom a jednak wydało się nieprawdopodobne, by można było tak prowadzić do strajków masy robotnicze, jak to czyniono, gdyby nie ciał

zyła nad masami temi prawda ciężkie go wyzysku.

Trzeba jednak przynajmniej jedną rzecz podnieść pod adresem strajku, a mianowicie, że strajki szkodzą sprawie uprzemysłowienia Wileńszczyzny.

Całemu społeczeństwu i stronom, za mieszanym w strajku, brak zasadniczej podstawy ideowej z naczelnym postulatem — podniesienia gospodarczego kraju przez uprzemysłowienie.

Taka postawa ideowa powinna ułatwić kompromis i powinna stanowiąć myśl przewodnią arbitrażu rządowego na wypadek strajku. Sytuacja gospodarcza terenu wymaga współdziałania pracodawców z robotnikami.

Rozumiemy dobrze, że taka idylla jedności miejscowego społeczeństwa, utworzona ponad interesami klas społecznych musiałaby być fikcją, o ileby nie została oparta o zapewnienie trwałej równowagi antagonistycznych tendencji kapitału i pracy.

Nie wyobrażamy sobie takiego przedsięwzięcia, któryby nie dążył do maksymalnego zysku kosztem robotników, ani takich robotników, którymby nie zależało na najwyższych płacach. Chodzi nam o to jednak, aby obie strony uznawały jakiś nadrzędny cel stosunku do tych swoich klasowych postulatów.

Potrzebne tu jest więc wyrobienie obywatelskie przedsiębiorców, którzyby rozumieli doniosłość swej funkcji społecznej jako promierów życia gospodarczego z jednej strony a z drugiej strony wysoki poziom wyczerania obywatelskiego i moralności kierowników związków zawodowych.

Robotnicy z reguły stanowią wobec kapitału element słabszy. Atuty robotników w stosunku do przedsiębiorców powinny równoważyć właśnie związki zawodowe. Powinno istnieć ścisłe współdziałanie związków zawodowych z organami administracji państwowej w dziedzinie polityki społecznej, tak jak istnieje podobna współpraca pomiędzy samorządem gospodarczym (Izba Przemysłowo-Handlowa), a tem organami w dziedzinie polityki gospodarczej.

Tylko taka współpraca uzupełniona w miarę potrzeby rozumnym arbitrażem Rządu, może zapewnić harmonijną współpracę całego społeczeństwa w kierunku uprzemysłowienia kraju.

Józef Świąciecki.

Strajk generalny w Belgji

Strajk górników belgijskich trwa nadal. Strajkujący robotnicy odbywają zebrania na ulicach.

Uchwały komitetu ekonomicznego ministrów

Ulgi dla spółdzielni rolniczych. 1.000.000 zł. na szkoły im. Marszałka na Wileńszczyźnie

WARSZAWA, (Pat). Dnia 19 b. m. w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem p. wicepremiera Kwiatkowskiego posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów, na którym w związku ze zbliżającymi się zjazdami — uchwalono wytyczne w sprawie polityki zbożowej, oraz premijowa nia wywozu rolniczego w kampanji 1936—37.

Jednocześnie, dążąc do oddłużenia spółdzielczości, Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwalił szczegółowe zasady postępowania układowego dla spółdzielni rolniczych i handlowych i ich central, a następnie ustalił warunki ulgowej sprzedaży samorządom drewna z lasów państwowych na budowę obiektów dro

gowych oraz budowy samorządowych i użyteczności publicznej.

Ponadto Komitet Ekonomiczny Ministrów zaaprobował wniosek ministrów Komunikacji i Przemysłu i Handlu w sprawie udzielenia koncesji na prowadzenie przemysłu wyrobu samochodów i podwozi samochodowych oraz uchwalili ulgi dla właścicieli dorożek samochodowych.

Wreszcie Komitet Ekonomiczny Ministrów uzupełnił plan zużycia wpływów z 3% Premijowej Pożyczki Inwestycyjnej stawiając do dyspozycji m. in. sumę miliona złotych na budowę szkół na Wileńszczyźnie, oraz zatwierdził szereg spraw bieżących.

Nieprawdziwa wiadomość „Czasu“

WARSZAWA, (Pat). Zamieszczona w numerze „Czasu“ z dn. 19 czerwca r. i powtórzona przez niektóre pisma wiadomość, jakoby p. minister Marjan Zyndram Kościelkowski miał w najbliższym czasie ustąpić ze stanowiska ministra Opieki Społecznej, jest nieprawdziwa.

Senat francuski uchwalił ustawę o 40-godzinnym tygodniu pracy

PARYŻ, (Pat). Senat na posiedzeniu nocnym uchwalił ustawę o 40-godzinnym tygodniu pracy 182 głosami przeciwko 83. Poprawka radykała Lemery domaga się odroczenia wejścia w życie tej ustawy do czasu uchwalenia tej formy przez międzynarodowe biuro pracy i główne państwa przemysłowe, została odrzucona 171 głosami przeciwko 97. Premier Blum wystąpił energicznie przeciwko tej poprawce oświadczając, iż ma ona na celu spalenie całego projektu, nad którym senat tak długo obradował.

Barykady na ulicach Kowna

Krwawe walki robotników z policją. Ranni. Liczne areszty. Ogłoszenie stanu wyjątkowego

BERLIN, (Pat). Z Kowna donoszą, że komendant wojenny stolicy podał dziś rano do wiadomości, że w Kownie wprowadzony zostaje stan wyjątkowy.

WALKI NA ULICACH.

KRÓLEWIEC, (Pat). Prasa tutejsza donosi z Kowna, że rozruchy na ulicach stolicy Litwy trwają w dalszym ciągu. Strajkujący robotnicy wznoszą barykady ostrzeliwując się z poza nich. Wzorem w godzinach popołudniowych strajk objął większość fabryk zarówno prywatnych jak i rządowych. M. in. drukarnię państwową.

Policja uzbrojona w karabiny i kule mioty, odgrodziła centrum miasta od przedmieść, mimo to, grupa, złożona z 50 osób strajkujących przedostała się na most na Wilji od strony przedmieścia Słoboda, próbując przerwać kordon policji, która jednak nacierający tłum odparła.

Również w pozostałych częściach miasta policja stała nieustannie utarczki z demonstrantami, w wyniku czego jest już wielu rannych.

Aeżkolwiek strajk ma charakter spontaniczny, nieznane ręce kierują całym ruchem, m. in. w kawiarniach i restauracjach zjawiali się wezorem nieznanymi osobniczy, żądając od przedsiębiorców zwolnienia personelu dla wzięcia udziału w strajku. Policja aresztowała około 400 osób.

W Kownie krążą pogłoski, że obecne rozruchy spowodują ustąpienie ministra spraw wewnętrznych oraz że policjanci, którzy w czwartek użyli broni, będą ukarani.

LICZBA RANNYCH.

Liczba rannych w czasie ostatnich zajęć wynosi 14 osób ciężko i około 100 lekko. Wśród rannych znajduje się również 8 policjantów.

TRZECH ROBOTNIKÓW ZABITYCH PODCZAS DEMONSTRACJI.

Według niepotwierdzonych wiadomości, podczas onegdajszego strzelaniny do pochodu robotniczego w Kownie zabitych zostało 3 robotników.

Urzędowa agencja litewska donosiła, że zabity został jeden z demonstrantów, a jeden policjant ranny. Aresztowano 455 osób.

ROBOTNICZY ŻĄDAJĄ ZWOLNIENIA ARESZTOWANYCH.

BERLIN, (Pat). Z Kowna donoszą: pomimo, że upłynęły już 24 godziny, na które proklamowano strajk protestacyjny, jednak z wyjątkiem paru fabryk, ro-

botnicy nie wrócili do pracy. Podobno postanowiono strajkować aż do poniedziałku, wysuwając żądanie uwolnienia aresztowanych, których liczba przekracza 400 osób.

WALKI NA GŁÓWNEJ ULICY KOWNA.

RYGA, (Pat). „Jaunakas Žinas” w depeszy z Kowna twierdzi, że w dalszym ciągu trwają tam zamieszki. Zapowiadają, podczas pogrzebu robotnika Czarnauskasa, strajk odbył się następnego dnia. Przedsiębiorstwa niestrajkujące obrzucono kamieniami. Na głównej ulicy Kowna, Lajves Aleja, zbudowano

barykady. Walki trwały na całej długości tej ulicy.

Największe starcie nastąpiło przed Klubem Oficerskim, gdzie z budującego się domu robotnicy rzucali w policję cełami, a policja odpowiadała strzałami. Policja działała energicznie, przenosząc się szybko z miejsca na miejsce. Rannych jest 15, a aresztowanych przeszło 450 osób. Przejżdżającemu postowi niemieckiemu zerwano z samochodu chorągwie narodowo-socjalistyczną. Wezorem i dzisiaj ruch w mieście przerwano. Autobusy i taksówki umieruchomiono. W mieście brak chleba i innych produktów spożywczych.

Niemcy dziś prześlą odpowiedź na memorandum Anglii

BERLIN, (Pat). Jak słychać z kół do brzo poinformowanych, odpowiedź niemiecka na kwestionariusz brytyjski na-

stąpić ma w dniu 20 b. m.

Szczegóły odpowiedzi trzymane są dotychczas w ścisłej tajemnicy.

Rozwiązanie „lig faszystowskich” we Francji

PARYŻ, (Pat). Minister spraw wewnętrznych Salengro rozesał okólnik do prefektów, aby natychmiast zastosowali dekret o rozwiązaniu Ligi.

Min. Salengro oświadczył prasie, że rząd zapewni ściśle wykonanie dekretów, które prezydent podpisał.

PARYŻ, (Pat). Władze bezpieczeństwa zawiadomiły dziś rano przywódców organizacji „Croix de Feu”, francistów, „Solidarite Francaise” i „Jeuneses Patriotes”, o rozwiązaniu tych ugrupowań. Decyzję policji przyjęto spokojnie.

Proces o załżcia w Przytyku

Prokurator podtrzymuje oskarżenie

RAĐOM, (Pat). Po -dniowej przerwie proces o załżcia w Przytyku podjęty został dziś o godz. 8.30. Ławy obrońców, prasy i publiczności wypełnione są do ostatniego miejsca.

Przewodniczący udziela głosu PROKURATOROWI DOTKIEWICZOWI.

Na wstępie swego przemówienia oskarżyciel publiczny zaznaczył, że sprawa zajść w Przytyku odbija się szerokim echem w całym kraju.

Następnie zobrazował obszernie tło zajść, którym było niewątpliwie napięcie między ludnością chrześcijańską i żydowską.

Wszystko to wytworzyło napięcie między wreszcie w znanych zajściach 9 marca. Prokurator opisuje tu rolę policji w tych zaj-

ściach, poczem szeroko odmalowuje wypadki na rynku i na ulicy Warszawskiej, omawiając kolejno udział w nich każdego oskarżonego.

Przechodząc do grupy oskarżonych Żydów, prokurator, uzasadniając swe słownisko, żreka się oskarżenia w stosunku do Jankla Hirsza ewajga.

Obszerny ustęp przemówienia poświęcił również prokurator Lesce, oskarżonemu o zabójstwo Stanisława Wieśniaka. Prokurator stwierdził mianowicie, że mimo odmiennej tezy obrony, wina osk. Leski nie ulega wątpliwości.

Po przerwie przemawiał w dalszym ciągu prokurator Dytkowski, opisując fakt morderstwa Minkowskich, udział w tej zbrodni oskarżonych Frączkiewiczów, Kwietniewskiego i Jwańskiego.

W dalszym ciągu przemówienia, oskarżyciel publiczny uzasadnia kwalifikacje przestępstw poszczególnych oskarżonych, zaznaczając, że podtrzymuje w całej rozciągłości oskarżenie w stosunku do Polki oraz w stosunku do czterech innych oskarżonych o udział w morderstwie Minkowskiego.

Przemówienie prokuratora trwało przeszło 3 godziny, poczem przemawiali jeszcze adw. Fenigstein, występujący jako pełnomocnik powództwa cywilnego ze strony 16-tu poszkodowanych Żydów przeciwko 42 oskarżonym chrześcijanom, oraz adw. Nledziwiecki, pełnomocnik powództwa cywilnego z ramienia poszkodowanych chrześcijan przeciwko oskarżonym Żydom.

Na tem przewodniczący zarządził przerwę do jutra. Jutro przemawiać będą dalsi powoływani cywilni, a następnie obrońcy.

—):(—

Polskie władze nadgraniczne interwenjują w sprawie awijonckiej RWD.

W myśl konwencji polsko-sowieckiej z r. 1933 o likwidacji zatargów granicznych, sprawę awijonckiej RWD, która, zbladziwszy nasku tek burzy, wylądowała poza granicę sowiecką w okolicach Mińska, przekazano do definitywnego załatwienia przedstawicielowi do spraw granicznych na odcinku stołpeckim, który w dn. 19 b. m. rozpoczął w tej sprawie pertraktacje z odpowiednimi przedstawicielami strony sowieckiej.

Zmarł min. Seljamaa

17 bm. zmarł b. minister spraw zagranicznych Estonji, Juljan Seljamaa.

KONDOLENCJE.

Z okazji zgonu p. Seljamaa, b. ministra spraw zagranicznych Estonji, Pan Prezydent R. P. polecił posłowi Rzeczypospolitej w Tallinie wyrazić kondolencje pani Seljamaa.

Pan minister spraw zagranicznych J. Beck przesłał na ręce ministra spraw zagr. Estonji kondolencje dla rządu oraz polecił posłowi Rzeczypospolitej złożyć wieniec.

Treść depechy wysłanej przez p. ministra J. Becka, jest następująca:

„Głęboko zasmucony wieścią o przedwczesnym zgonie ministra Seljama, wybitnego męża stanu Estonji, który zawsze rozwijał wszelkie swe wysiłki w kierunku zacieśnienia przyjaznych stosunków między Estonją a Polską, proszę Waszą Ekscelencję o przyjęcie w imieniu mojem oraz rządu polskiego wyrazów najwyższego współczucia”.

Kronika telegraficzna

— KARA NA HANDLARZA KOBIECAMI. Trybunał w Nowym Jorku skazał na 20 lat więzienia niejakiego Charles Luciano, kierownika szeroko rozgalezionej organizacji handlu kobietami, który osiągał corocznie ze swego procederu milionowe zyski. Skazanie Luciano, jednego z głównych przywódców świata kryminalnego w Nowym Jorku uważane jest, za doniosły etap walki prowadzonej z Gangsterami przez departament sprawiedliwości federalnej.

— SI RSDNEU BARTON, poseł brytyjski w Addis-Bebile, wyjechał dziś do Dżibuti w drodze do Anglii.

— KREDYTY STANÓW ZJEDN. A. P. NA WALKĘ Z BEZROBOCIEM. Senat i Izba reprezentantów uchwalili zgodnie projekt ustawy o kredytach w sumie 2.375.000.000 dolarów na walkę z bezrobociem w 1937 r., z tej sumy półtora miljarda dolarów przeznaczona na roboty publiczne.

— ANTYŻYDOWSKI RUCH NA LIBANIE. Ruch antyżydowski ogarnia powoli wszystkie ośrodki muzułmańskie na Libanie. W Trypolisie młodzi ludzie zdemolowali dwie ciężarówki, udające się z ciężarami do Haify. Codzień policja notuje wypadki napadów na Żydów oraz antyżydowskie i antyangielskie manifestacje.

— ANDRE GIDE W MOSKWIE. Przybył do Moskwy samolotem Andre Gide.

— M.J.R. I INZ. DRZEWIECKI wylądował na RWD w Tel-Awivie, witani przez tłumy publiczności. Lotników polskich witali również burmistrz Tel-Awivu Dizenhoff i konsul R. P. Lukaszewicz, mjr. Ziembicki oświadczył, iż cieszy się, że jest pierwszym lotnikiem polskim, który wylądował w Tel-Awivie.

— KARA ŚMIERCI NA KOMUNISTÓW W Kownie. Sąd w Kelf skazał na mocy ustawy o bezpieczeństwie publicznym 18 komunistów na karę śmierci, a 2 na 15 lat więzienia. W ten sposób zakończony został wielki proces przeciwko grupie komunistycznej, oskarżonej o usiłowanie zamachu.

— KS. HUBERA NA INDEKSIE. „Osservatore Romano” ogłasza dekret kongregacji św. Officium, mocą którego wpisane zostały na Indeks ksiąg zakazanych dwa dzieła księdza Grzegorza Sebastjana Hubera, wydane w Regensburgu, a mianowicie „Vom Christentum zum reilche Gottes” i „Weissheit des Kreuzes”.

KTO WYGRAŁ?

25.000 — 68463.
10.000 — 45995.
10.000 — 426344.
5.000 — 60736 192595.
2.000 — 127.592.
1.000 — 21005 106975 131636.
500 — 7285 31431 59095 71345 93873 128923 138074 155032.
400 — 15070, 24263 39715 95443 110759 131143 145409 149373 164848 173044.
2.000 — 23402 132783.
1000 — 48986 61957 138865 147446.
500 — 18327 18721 27602 69809 152662.
400 — 7635 31935 32403 40248 42066 50410 138048 147220.

Nowi ministrowie włoscy

Czterech nowych ministrów włoskich udali się w San Rossoro, aby zameldować się u króla ministrów przed odlotem do San Rossoro. Od lewej do prawej: Dino Alfieri, min. Pracy Galleazzo Ciano, min. Spraw Zagr., Ferruccio Lantini, min. Obrony Narodowej i gen.

onegdaj samolotem do rezydencji królewskiej Wiktora Emanuela. Na zdjęciu naszym nowi ministrowie przed odlotem do San Rossoro. Od lewej do prawej: Dino Alfieri, min. Pracy Galleazzo Ciano, min. Spraw Zagr., Ferruccio Lantini, min. Obrony Narodowej i gen.

ROZRUCHY W PALESTYNY

(Od naszego korespondenta)

Londyn w czerwcu.

Już 8 tygodni trwają rozruchy w Palestynie. Postawa Arabów staje się coraz groźniejsza, administracja angielska, która ma niemałą praktykę w tłumieniu różnych powstań w koloniach Imperjum Brytyjskiego nie zdołała do tychczas mimo puseczenia w ruch całej maszyny wojskowej opanować sytuację.

W przeciągu ostatnich 15 lat Palestyna była kilkakrotnie terenem walk narodowościowych między Arabami i ludnością żydowską. Rozruchy te przeważnie wybuchły w okresach kryzysu i wzrostu bezrobocia, przybierały charakter gwałtowny i masowy, trwały jednak zawsze krótko i szybko były lokalizowane. Obecne rozruchy mają zupełnie odmienny charakter. Są one doskonale zorganizowane, kierowane fachową ręką i są zwrócone bezpośrednio, nie przeciwko ludności żydowskiej, ale w pierwszym rzędzie przeciwko administracji angielskiej, rządzącej, jako mandatarzom tym krajem. Terenem największych rozruchów jest Palestyna Północna, gdzie mieszka wyłącznie ludność arabska. — walki toczą się przeważnie między Arabami a angielskim wojskiem i policją.

Podłoża obecnych rozruchów należy w pierwszym rzędzie się doszukiwać w zmianach, jakie ostatnio zaszły w ogólnej sytuacji międzynarodowej, a w pierwszym rzędzie w ekspansji Włoch w Afryce Wschodniej. Podczas wojny włosko-abisyńskiej, Włosi nauce mogli się przekonać o znaczeniu kanału Suezkiego i morza Czerwonego dla polityki kolonialnej. Tędy prowadzi najbliższa droga do terytorjów kolonialnych w Afryce i Azji a ten, kto chce i marzy o stworzeniu Imperjum musi mieć pewność, że kanał Suezki nie zostanie dla jego floty zamknięty. Palestyna, jako terytorjum, stykające się z tym obszarem morskim, stała się ważną placówką strategiczną, może ona służyć, jako baza dla floty wojennej dla oddziaływania z jednej strony na morze Śródziemne, a z drugiej na kanał Suezki i Morze Czerwone.

Włosi o tem dokładnie wiedzieli i dlatego też jednocześnie z rozpoczęciem kampanji abisyńskiej, zaczęli szukać sprzymierzeńców w krajach arabskich. Największą swą akcję skoncentrowali na Palestynie, napotkali tu na odpowiedni grunt, gdyż, ani ludność żydowska, ani ludność arabska nie jest zachwycona rządami Anglii; pierwsi uważają, że

Anglja swą polityką kontyngentowania emigracji żydowskiej i wprowadzania różnych ograniczeń co do nabywania ziemi uniemożliwia intensywny rozwój żydowskiej siedziby narodowej, drudzy zaś twierdzą, że Anglja swą polityką mandatową zbyt mocno faworyzuje Żydów i że z czasem Arabowie zostaną w Palestynie mniejszością.

Mussolini postanowił wykorzystać to niezadowolenie wśród mieszkańców Palestyny dla podstąpienia nóżki W. Brytanii. Początkowo zaczął swą robotę od skrajnie narodowej partji Sjonistów Rewizjonistów, na czele której stoi Władimir Żabotyński. Ta grupa wystąpiła w ostatnim roku z Wszechświatowej Organizacji Sjonistycznej i na osobno zwołanym Konkresie w Wiedniu utworzyła odrębną organizację pod nazwą „Nowa Organizacja Sjonistyczna”. Ideowo ta partja ma dużo cech wspólnych z faszystem włoskim, a występuje to przeważnie w planie gospodarczym i hasłach organizacji ekonomicznej Palestyny na podstawach arbitrażu i współpracy kapitału i świata pracy dla odbudowy żydowskiej siedziby narodowej w Palestynie. Partja ta stale też atakuje rząd brytyjski spowodu jego opieszałości w wykonywaniu obietnic wypływających z deklaracji Balfoura i mandatu nad Palestyną. Mussolini więc myślał, że tu na potyka na odpowiedni grunt dla utwo-

żenia bazy oddziaływania antybrytyjskiego w Palestynie; flirt między Włochami a tą Nową Partją Sjonistyczną początkowo był dość intensywny, nie trwał jednak długo. Mussolini się przekonał, że tędy droga do celu nie doprowadzi, zaczął więc z drugiej strony.

Jednocześnie z wyprawą do Abisynji radjo włoskie zaczęło normalnie co tydzień nadawać audycje po arabsku, w których stale nawoływano ludność arabską do wystąpienia antybrytyjskich, cały Bliski Wschód został zalany literaturą propagandową nawołującą do wyścia przeciwko władzy rządzącej. Pierwsze przejawy kryzysu, które wystąpiły w sierpniu r. ub. w Palestynie, zahamowanie ruchu budowlanego, spowodowane niepewną sytuacją w okresie wojny abisyńskiej, zastępy bezrobotnych tak wśród ludności arabskiej, jak i żydowskiej wywołały w Palestynie panikę i podatny grunt dla podtrzymania nastrojów wrogich, trzeba było podrzucić iskrę, aby pożar wybuchł.

Zaczęło się od napadu partyzanckiej grupy Arabów na Żyda, pogrzeb ofiary tego napadu odbył się w Tel Awiwie przy wzburzonych nastrojach ze strony ludności żydowskiej i nazajutrz znaleziono dwa trupy arabskie; w odpowiedzi na to Arabowie dokonali napadu na ludność żydowską w Jaffie i w wyniku tych walk 17 Żydów i 6 Arabów utraci-

ło życie. Później wypadki się rozwijały z nadzwyczajną szybkością. Najwyższa Rada Muzułmańska z mandatem na czele wzięła w swe ręce kierownictwo dalszej akcji, ogłosiła strajk generalny, żądając, by emigracja Żydów do Palestyny została zawieszona, zakazu kupna ziemi przez Żydów i ustanowienia rządu narodowego w Palestynie.

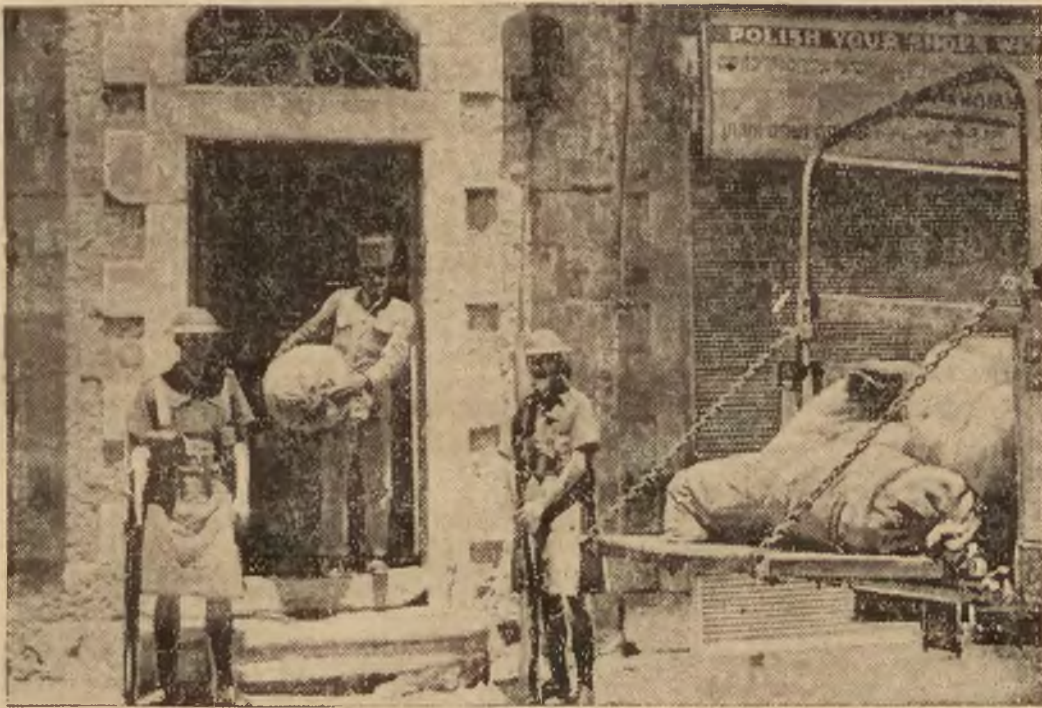
Rząd brytyjski początkowo bagatelizował te rozruchy, dla Anglii rozruchy ludności tubylczej krajów kolonialnych nie są nowiną, jest już ona do tego przyzwyczajona. Ówczesny minister ds. spraw kolonialnych J. H. Thomas miał się starego dobrze wypróbowanego środka, ogłosił w parlamencie, że rząd rozpatrzy sprawę Palestyny na specjalnym posiedzeniu i postanowił powołać królewską komisję, która zaraz po zlikwidowaniu obecnych rozruchów przystąpi do zbadania sprawy na miejscu. Zadań tej komisji będzie polegało na oświetleniu w jakim stopniu mandat palestyński był dotychczas realizowany i czy jego dotychczasowa interpretacja była słuszna, nie będzie ona mogła natomiast kwestionować mandatu jako takiego. Na zapytanie lorda Winterton, Thomas odpowiedział, że decyzja o ustaleniu komisji zapadła bez uprzedniego porozumienia się z Żydami czy z Arabami. Jednocześnie z tem oświadczeniem ministra ds. spraw kolonialnych komisarz rządowy w Palestynie, głowa administracji i rząd palestyński zatwierdził nowy kontyngent emigracyjny dla Żydów nie mniejszy niż w roku ubiegłym.

Obie strony — Arabowie i Żydzi wyraziły jednak niezadowolenie z posunięć rządu angielskiego. Agencja Sjonistyczna, jako reprezentantka Żydów twierdzi, że jej zdaniem Komisja jest zbyt leniwa, niema bowiem co tu badać, mandat wyraźnie mówi o odbudowie żydowskiej siedziby narodowej w Palestynie i wszelkie restrykcje emigracyjne lub zakaz nabywania ziemi będzie złamaniem przyrzeczeń wynikających z mandatu. Arabowie znowu twierdzą, że z chwilą, gdy emigracja nadal pójdzie w dotychczasowym tempie Żydzi zupełnie wypną ich z Palestyny; ponieważ obecna polityka rządu palestyńskiego nie uwzględnia żądań arabskich, należy walkę prowadzić w bardziej ostrej formie.

Naczelna Rada Muzułmańska w Palestynie wzięła w orbitę swej walki, także inne państwa arabskie poza Pale-

(Dokończenie na str. 4-ej)

E. Sosnowicz.

Przesyłanie poczty ze względu na rozruchy odbywa się obecnie w Palestynie pod eskortą wojskową.

Z życia Warszawy

Awanturniczy artysta

(Z propagandy sztuki — sztuka propagandy).

Institut Propagandy Sztuki w Warszawie wymówił artyście - rzeźbiarzowi Stanisławowi Szukalskiemu prawo do szanowania z lokalu Instytutu, w którym artysta urządził wystawę swoich prac. Zamknięcie wystawy wywołało łatwo zrozumiałą sensację, która rozdmuchana do rozmiarów niepowzedszego skandaliku, znalazła głośnie echo na łamach prasy.

Wystawa Szukalskiego trwała w Warszawie niecałe 4 dni i wzbudziła podobno wielkie zainteresowanie. Poruszyć leniwych i dość lekko sobie traktujących sprawy sztuki warszawiaków jest sztuką nielada, to też, nie czekając na ewentualny sąd potomności, można już dzisiaj z dostateczną dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, że Szukalski w tej dziedzinie posiadał sztukę znakomicie. Cieszyłyby się należało, że w czasach kompletnego zamknięcia się człowieka w kole swych najbardziej materialnie — osobistych spraw, spłynęła nagle na niego rzesze warszawskich piękności — istna pasja przejęła się fantasmagoryczną rzeźbą Szukalskiego, jego pomysły Światowidów, Toporów, Litwarów. Byłoby to więc zjawisko budujące,

gdyby nie to, że owo zainteresowanie się Szukalskim nastąpiło pod wpływem pewnych okoliczności ubocznych, a że sztuką bardzo, bardzo luźnie związaną. Okazało się bowiem, że sposób jakiego artysta obrał dla stworzenia atmosfery rozbudzonego zaciekawienia wokół swych dzieł nie należał do rzędu tych, któreby cokolwiek mogły powiedzieć o wartości artystycznej samych eksponatów lub też o zdolnościach ich twórcy.

Prostu na wystawie zaczął sobie Szukalski wieceować. Wszakże nie bawił się tu na tych tłumnych zebraniach w interpretatora swoich dzieł (jakby się można było domyślać), lecz zajął się z pebudek niekomiecznie zaraz natury altruistycznej osobistościami świata artystycznego Warszawy i nie tylko Warszawa. Te wyjątkowo daleko poza granice czystej sztuki posunięte zainteresowania personaljami znanych osób nie przyczyniły się wprawdzie do podniesienia poziomu kulturalnego — wogóle ani kultury artystycznej w szczególności, niemniej w ciągu paru dni przyniosły Szukalskiemu rozgłos nie mniejszy może, niż jego rzeźby. Ze w tych wystąpieniach Szukalskiego przeważały elementy wytwarzane względami konkurencyjnymi, to już oczywiście checiwą nowinarkstwa publiczne warszawskie ani gorczyły ani obchodziło. A że sądy i osady artysty herbu Rogate Serce wypowiadały w formie tak samo pełnej ekspresji jak jego dzieła, to rzecz prosta

tylko potęgowało ogólne gaudium. Po Warszawie przez parę dni szeroką falą szła fama:

— Byłeś w IPS-ie?

— Nie.

— To pędz natychmiast.

— Wcale mi się nie śpieszy do tych amerykańsko-indyjskich skoczylasów pana Szukalskiego.

— Nie o to chodzi.

— A o co?

— Posłuchasz, co Szukalski gada. Powiadam ci, włosy na głowie powstają, jak się dowiesz co się w tej biednej Polsce dzieje. Idź i posłuchaj.

Więc ludzie szli. Szli do IPS-u nietylko żeby oglądać, ile żeby posłuchać o czym Szukalski gada.

A Szukalski rzeczywiście gadał. Z gościnnie udzielonego przez gospodarzy lokalu, urządził sobie trybunę wypadową przeciw... gospodarzom.

Zanim doszło do wystawy w IPS-ie, Szukalski parokrotnie występował w prasie przeciwko dotychczasowemu szablonowi uczczenia pamięci Marsz. Piłsudskiego. Jego ulubioną ideą jest wystawienie Komendantowi pomnika-święty ni na Smoczej Jamie w Krakowie. Projekt „Duchytyni” wystawił m. in. w IPS-ie. Dotychczasową politykę Komitetu Pomnikowego Szukalski potępia w czambuł, twierdząc, może nie bez słuszności że „mauzolea, sarkofagi i pomniki nie stawia się dla cynicznej elity,

lecz dla ludu...” W sztuce powiada Szukalski, wszystko wywodzi się od inicjatywy jednostki, którą stać na pierwomysł taką czy inną. Jeżeli jej niema (tej pierwomysli), skończy się na banale. Właściwy pomysł dla wspólnego uczczenia pamięci bohatera, może dać tylko artysta „należący do typu ludzi natchnionych, o pomysowości dramatycznej, podnoszącej pierwiastek ideowy”, człowiek, „o umysłowości nie spotykanej w szarzyźnie życia demokratycznego...”

Oczywiście, jasne jest, że do ludzi, którym natura poskapiła wszelkiej „pomysłowości w sposobie uczczenia bohatera”, należą niemal wszyscy bez wyjątku artyści, nie wywodzący się ze szczytu „Rogate Serce”, a już bezwzględnie i absolutnie ci, którzy wchodzi w skład Komitetu Pomnikowego. Nikogo z nich na żadną koncepcję ani inicjatywę nie stać. — Jastrzębowski? — Zaledwie meble artystyczne, kilimki i wazoniki wymyślał, a znalazł się wśród projektorów „przez sławną zapobiegliwość i przez protekcję”. Jackowski, Wittig? „Najnieznośniejsi kalkulanci, grasujący na gorze warszawskiej sztuki”. Remer? „Nietylko go nie stać na własną opinję, lecz na dokładne powtórzenie cudzej”. Rezultat z tego taki, że „prochy bohatera leżą ot tak kątem, w towarzystwie drobiazgu dziejowego, w kompanji zasłużonych i uzbieryanych żon i kuzynów królewskich...”

Za wschodnią granicą

Społeczeństwo polskie wie o Sowietach przeważnie z wydawnictw i pism, propagujących mniej lub więcej jawnie ustrój sowiecki, albo z artykułów, które napadają na Sowiety bez dostatecznej znajomości przedmiotu; stąd zdania takie łatwo bywają podważane przez polemiki komunistyczne i artykuły tego rodzaju nie osiągają skutku. Uważamy, że walka z komunizmem musi być oparta o gruntowną znajomość przedmiotu i w szczytych granicach codziennego życia chcemy dać naszym Czytelnikom potrzebne im informacje. To jest główne zadanie imi rubryki „Za wschodnią granicą“.

O REFORMIE SĄDOWNICTWA.

W związku z przyjęciem projektu konstytucji ZSRR, M. Krylenko w artykule „O sądzie i prawie w epoce socjalizmu“ (Izwiestija z dn. 12.VI) rozważając niezbędność reformy sądownictwa, zaznacza następujące główne braki w działalności sądu sowieckiego: a) małokulturalność i brak kwalifikacji sędziów, b) brak odpowiedniego stosunku do sądu i wyrażone jego niedocenywanie, c) brak potrzebnej samodzielności u szeregu sędziów i prokuratorów, d) zupełny brak zabezpieczenia materialnego i życiowego sędziów oraz nieodpowiedni wygląd zewnętrzny, gdzie sądy obradują.

Krylenko przechodzi do wniosku, że konieczna jest podstawowa reorganizacja sądu, która powinna iść w następującym kierunku: 1) niezbędnym jest przejrzeć cały osobisty skład pracowników sądowych i wysunąć na stanowiska sędziów ludowych ludzi z wielkim autorytetem politycznym i moralnym, 2) niezbędne jest stworzyć warunki, przy których orzeczenia sądowe byłyby prawomocne i nie można było ciągle ich zmieniać, jak to obecnie ma miejsce, 3) niezbędne jest zmienić zewnętrzny wygląd pomieszczeń, gdzie obraduje sąd. Według M. Krylenko najlepszym rozstrzygnięciem kwestji sądownictwa sowieckiego jest wybór sędziów ludowych bezpośrednio przez ludność.

Bolszewicy potrzebowali aż 18 lat, aby przyjąć do wniosku, że nie mogą sądzić sędziowie ludowi, nie mający za sobą nic oprócz „zasług wobec rewolucji“, sędziowie bez żadnego autorytetu wśród ludności, sędziowie faktycznie wyznaczeni przez partyjne organizacje WKP (b) i wydający swoje orzeczenia sądowe podług wskazówek partji.

W związku z wiadomościami o rychłym przybyciu do ZSRR kanadyjskiego ministra handlu w celu przestudjowania możliwości wznowienia stosunków handlowych z Sowietami, ag. Tass donosi, że otrzymała z upoważnionych źródeł informację, iż wstępny warunkiem odbudowy stosunków handlowych między Kanadą a ZSRR jest zniesienie embargo na import towarów sowieckich do Kanady, wprowadzone przez rząd kanadyjski.

„Prawda“ w bardzo ostry sposób zaatakowała ludowego komisarza oświaty RSFRR Bubnowa, ludowego komisarza oświaty Ukrainy Zatonkiego oraz komisarzy oświaty innych republik za niewykonanie uchwały Centralnego Komitetu Partji i Sowarkomu ZSRR z dnia 3 września 1935 r. o wprowadzeniu świadectw szkolnych i pochwał oraz za nieopracowanie projektu ustawy dla każdego typu szkół, który to projekt miał być gotowy naj 1 stycznia r. b. Dziennik nazywa Bubnowa i innych komisarzy oświaty „nierobami“ i oskarża ich o ignorowanie postanowień partji i rządu.

Z Taszkientu donoszą: Według opublikowanych przez dziennik „Zaria Wostoka“ dokumentów o handlu z emią w rejonie Ordżonikidze, w ciągu kilku miesięcy r. b. zarejestrowano 75 wypadków sprzedaży ziemi. Niektórzy członkowie kolchozów sprzedają swoje działki (priusadielnyje uczastki) np. hydrotechniki stacji maszynowo-tractorowej w Lebiedinie sprzedał swą działkę, wynoszącą 0,20 ha za 2 000 rubli. Rzecz charakterystyczna, że wszystkie akty kupna—sprzedaży ziemi są rejestrowane przez biuro notariusza w Taszkencie, co dziennik uważa za oburzające.

„Izwiestija“ drukują artykuł wstępny, w którym w niesłychanie napastliwym tonie atakują Japonję.

Polemizując z oskarżeniami japońskich kół wojskowych, zarzucających wojskom sowieckim częste pogwałcenia granicy mandżurskiej—„Izwiestija“ piszą znane twierdzenia sowieckie, że incydenty graniczne powodowane są jedynie przez stronę japońską.

Ze szczególnym oburzeniem pismo odrzuca propozycję japońską w sprawie demilitaryzacji Dalekiego Wschodu, twierdząc, że „nikt w Moskwie nie na to się nie zgodzi“.

W zakończeniu pismo w niesłychanie ostrym tonie atakuje japońskie koła wojskowe twierdząc, iż po powstaniu 26 lutego — wywierają one przemożny wpływ na rząd premiera Hiroty w kierunku udaremnienia wszelkiej normalizacji stosunków pomiędzy Japonją a ZSRR. „Izwiestija“ zdradzają przytem szczególne zaniepokojenie spowodu wzrostu zbrojeń japońskich oraz zwiększenia liczebności wojsk japońskich w Mandżurji.

Następna inspekcja wojewody wileńskiego

W dalszym ciągu swych inspekcji p. Wojewoda wileński płk. Ludwik Bociański, w dniu 19 czerwca rb. dokonał szczegółowej inspekcji urzędów gminnych, oraz posterunków Policji Państwowej w gminach Rudomino, Tugiele i Soleczniki powiatu wileńsko-trockiego

oraz gminy Grauzyszki i Dziewieniszki powiatu oszmiańskiego.

Ludności gm. dziewieniskiej, dotkniętej, jak wiadomo, klęską gradobicia, p. Wojewoda przyrzekł swą pomoc w kretytach siewnych.

Wileńszczyzna ma otrzymać 900.000 zł. na roboty inwestycyjne

Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie Wileńszczyźnie ma być przydzielony dodatkowy kredyt w wysokości 900.000 złotych na roboty inwestycyjne. Roboty z tych kredytów mają się rozpocząć w sierpniu rb.

Przydzielenie tego dodatkowego kontyngesu kredytów niewątpliwie w sposób wydatny przyczyni się do ożywienia życia gospodarczego na naszych ziemiach i zmniejszy wydatnie bezrobocie.

Zniżki kolejowe dla przyjeżdżających do Wilna

W celu ożywienia ruchu turystycznego na terenach północno - wschodniej Polski, dzięki staraniom Ligji Popierania Turystyki Ministerstwo Komunikacji przyznało 50-procentową zniżkę kolejową udającym się turystom do Wilna i na Wileńszczyznę. Zniżki kolejowe

mają być ważne do dnia 30 września rb. Otrzymanie zniżki kolejowej uwarunkowane jest posiadaniem indywidualnej karty uczestnictwa, które będą sprzedawane w najbliższych dniach przez biura podróży i księgarnie kolejowe „Ruch“.

ZDROJOWISKO NAD NIEMNEM

DRUSKIENIKI KĄPIELE

SOLANKOWE
BOROWINOWE
KWASOWĘGLOWE
TLENOWE
PIANKOWE

HYDROTHERAPIA. ELEKTROLECZNICTWO. ZABIEGI GINEKOLOGICZNE. INHALACJE SOLANKOWE za pomocą aparatów rozmaitych systemów. KĄPIELE KASKADOWE. SŁYNNY ZAKŁAD LECZNICZEGO STOSOWANIA SŁOŃCA, POWIETRZA I RUCHU IM. DR. Ę. LEWICKIEJ.

Sezon kuracyjny od 15 maja do 30 września.

Motocykle NSU-D-RAD
vereingte FaInzelngewerke R. G. Necharsuhn, Württemberg
Gesellschaft für den Ban von Specialmaschinen m. b. H. Nürnberg

Cündapp
Najstarsze fabryki motocykli na kontynencie.
PRZEDSTAWICIELSTWO. Polska Spółka Motocyklowa,
Warszawa. Złota 64, tel. 2-93-38.
Cenniki i katalogi na żądanie. Ceny od zł. 790.—

Burza nad pow. mołodeczańskim

Zniszczone plony. — Uszkodzone mosty. — Pożary. — Zabici

14 b. m. nad wsiami Wielkie Siolo, Cholehlo, Suchoparawszczyzna, Zadworce i Kukowo, gm. gródeckiej, przeszła burza połączona z ulewą, która zniszczyła plony. W czasie burzy padł duży grad. Spływająca woda około wsi Cholehla i Kukowo uszkodziła 2 mosty oraz porozrywał drogi. Ogółem straty wyrządzone ludnością przekraczają sumę zł. 15.000.

Podczas tej burzy od uderzenia pioruna spaliła się we wsi Suchoparawszczyzna, gm. gródeckiej, stodoła Józefa Tomaszewicza oraz przybudowana do tej stodoły szoja Mikołaja Lisowskiego. W stodole spaliło się siano, słoma i deski.

14 b. m. we wsi Chałcozeze, gm. bienieckiej, wskutek uderzenia pioruna spaliła się stodoła Pawła Sulkowskiego, mca wsi Dymki, gminy smorogńskiej, pow. oszmiańskiego.

W dn. 16 b. m. wskutek uderzenia pioruna zabity został Bazyli Genezaryk, m-c wsi Sopyki, gm. gródeckiej.

14 b. m. w kol. Karandasze, gm. leopol-skiej, pow. brasławskiego wskutek uderzenia pioruna spaliła się stodoła Karżyny Ławrynowiczowej. W stodole spłonęły narzędzia rolnicze i słoma. Poszkodowana obiera straty na zł. około 1.000.

W dn. 16 b. m. od uderzenia pioruna spalił się dom mieszkalny Aleksandra Sanklewieza we wsi Korówka, gm. rzeszańskiej. Straty — zł. 800.

Aresztowanie komornika sądowego w Wilnie

Wezorem w Wilnie wywołała sensację wiadomość o aresztowaniu komornika sądowego Wojciechowskiego, dobrze znanego w sferach kupieckich, sądowych i urzędniczych naszego miasta.

Aresztowanie Wojciechowskiego nastąpiło w związku z ujawnieniem nadużyć. Aresztowano go w gmachu sądowym, po przełuchaniu u sędziego śledczego.

Wojciechowskiego asadzono w więzieniu Łuiskim.

Na marginesie tego aresztowania uważamy za stosowne dodać, iż doszły nas informacje, że Wojciechowski był podobno jednym ze sławnych bywałców klubów gier hazardowych.

O klubach tych jużśmy parokrotnie pisali. Okoliczność ta budzi pewne refleksje. (c)

Szmidt skazany na 5 lat więzienia

Wezorem Sądu Okręgowy wygłosił wyrok w sprawie eksprezesa Spółdzielni mieszkaniowej urzędników państwowych, Szmidta i inż. Ryszarda Strzeszewskiego, oskarżonych o zdefraudowanie przeszło 280 tys. zł. na szkodę Spółdzielni. Sąd uznał, że wina oskarżonych została udowodniona i skazał Szmidta na 5 lat

wiezienia, a po zastosowaniu amnestji na 3 lata i 4 mies. — Strzeszewskiego zaś na 1 rok aresztu, po zastosowaniu amnestji na 6 mies. i wykonanie wyroku w stosunku do niego zawiesić na 2 lata. Przyznane zostało powództwo cywilne, w wysokości 242 tysięcy złotych. (w)

Wzdłuż i wszerz Polski

Nowy herb m. Łodzi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatwierdza obecnie herby miast w Polsce. Ostatnio uzyskał aprobatę władz nadzorczych wzór herbu historycznego m. Łodzi. Herb ten przedstawia kółko na czerwonym tle ze złotymi wioskami. Herb ten używany będzie na pieczęciach i szyldach samorządu łódzkiego.

Wolne stanowiska sędziowskie.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości, z dnia 15 czerwca r. b., zostały ogłoszone następujące wolne stanowiska sędziowskie: BIAŁYSTOK — sędzia okręgowy, KIELCE — sędzia grodzki, ŁÓDŹ — sędzia grodzki, NOWOGRODEK — sędzia okręgowy, PUCK — sędzia grodzki, STANISŁAWÓW — sędzia okręgowy i sędzia grodzki, WARSZAWA — sędzia okręgowy, WILNO — sędzia okręgowy, sędzia śledczy i sędzia grodzki, WŁODZIMIERZ — sędzia grodzki

Samobójstwa wśród młodzieży we Lwowie.

Wystrzałem z rewolweru w usta odebrał sobie życie 23-letni lwowianin Horowicz, który porażony drugi stawał do egzaminu maturalnego i ścigał się.

Uczennica 7 klasy gimn. S. S. Urszulanek we Lwowie Janina Siemakiewiczówna, która wskutek otrzymania złej noty w klasyfikacji rzuciła się w dniu dzisiejszym z 3-go piętra na bruk wśród strasznych męczarni zmarła w szpitalu.

Historyczny słup wbity w polskie morze.

Słup z napisem, wbity na brzegu morza polskiego w dniu objęcia Pomorza przez wojska polskie w miejscu, gdzie nastąpiły zasłużony morza z Maclerzą, przewieziony został do muzeum Wojska Polskiego w Warszawie. W miejscu historycznego słupa postawiony został w tych samych rozmiarach nowy słup i wbity na miejsce starego, na historycznym brzegu w Pucku. Napisy na zastępczym słupie są te same, co na przewiezionym do Warszawy.

Ratując chłopca utonął nauczyciel.

Na rzece Warcie, przy moście w Sieradzu kapał się m. in. 11-letni chłopiec, syn kucepa z Sieradza. W pewnym momencie chłopiec odrzucony został prądem wody na głębię i zaczął tonąć. Siedzący na brzegu nauczyciel szkoły powszechnej, Kułmatycki, skoczył na pomoc chłopcu. Chłopiec chwycił go kurczowo za rękę, uniemożliwiając nie tylko ratunek tonącego, ale wydobyć się nawet na powierzchnię. Nauczyciel poszedł na dno.

Jednemu z chłopców udało się natomiast uratować tonącego chłopca.

Delegacja głuchoniemych maszeruje pieszo z Poznania na Sowinlec.

Stowarzyszenie głuchoniemych przy wojewódzkim zakładzie dla głuchoniemych w Poznaniu wyłoniło czteruosobową delegację, która wyruszyła pieszo z Poznania, do Krakowa w celu złożenia hołdu Marszałkowi Piłsudskiemu. Delegacja niesie ze sobą urnę z ziemią, pobraną z góry Bolesława Chrobrego w Poznaniu— ziemia ta złożona będzie na Sowiniecu.

Jest to już drugi skolei akt hołdu głuchoniemych, — złożonego pamięci Marszałka, bowiem już w lipcu ub. r. delegacja ich pod kierownictwem dyrektora ks. Suka zawiozła na Sowiniec urnę z ziemią

Wiadomości radjowe

WIELKI RADJOWY KONCERT ROZRYWKOWY.

W niedzielę, dnia 21 czerwca, poza koncertami z udziałem znanych solistów, jak o godz. 12.03 pianistki Heleny Ottawowej, śpiewaka E. Mossakowskiego i dyrygenta Olgierda Straszynskiego, oraz o godz. 17.25 Z. Roesnera, czeka radiosluchaczy o godz. 18.30 wielki koncert rozrywkowy w wykonaniu Orkiestry Kameralnej pod dyrykcją Sylwestra Czornowskiego. orkiestry jazzowej Wopaleńskiego i Zaka, oraz solistów wileńskich. Audycja ta transmitowana z Wilna zapowiada się pierwszorzędnie pod względem rozrywkowym i melodyjnym.

JEDNOAKTÓWKA FREDRY W POLSKIM RADJO

Powtórzenie „Koncertu“ w Teatrze Wyobraźni. Udatna komedia Aleksandra Fredry p. t. „Koncert“ przeznaczona była przez autora dla ówczesnych amatorskich przedstawień arystokracji galicyjskiej. „Koncert“ wystawiony w Teatrze Wyobraźni spotkał się z tak dużym powodzeniem wśród radiosluchaczy, iż będzie powtórzony w Polskim Radjo w niedzielę, dn. 21.VI o godz. 18.00.

Mało znana ta komedia posiada wszelkie cechy wielkiego talentu Aleksandra Fredry. Mimo nainwag fabule wyczuwa się lwi pazur ojca polskiego kamedjopisarstwa, który w kilku zaledwie scenach daje wdziczny obrazek, matujący doskonale styl epoki. Radjowy ten obrazek nadany będzie w wykonaniu Anieli Szlemińskiej i Edmunda Zayendy.

TEATR LETNI

Dzisiaj o godz. 8.15 wlecz,

JAPOŃSKI ROWER

Ceny niższe

CHWIŁA BIEŻĄCA W ILUSTRACJI

Nowy premier szwedzi. Król Gustaw szwedzi powierzył utworzenie nowego gabinetu przywódcy partii chłopskiej Pehrsson-Bramstorpowi.

Nowy polski lot stratosferyczny. Z lotniska pod Jabłoną wystartował na balonie „Toruń” o pojemności 2.000 mtr. sześć. do nowego lotu stratosferycznego kpt. pil. Burzyński w towarzystwie znanego młodego uczonego badawcy dr. Jodko-Narkiewicza. Lot miał charakter wyłącznie naukowo-badawczy, przedewszystkiem chodziło o zbadanie działania promieni kosmicznych w górnych warstwach troposfery. Lotnicy osiągnęli wysokość 10.000 mtr. Na zdjęciu kpt. Burzyński i dr. Jodko-Narkiewicz w gondoli „Torunia” na chwilę przed startem.

Pierwsze ogólnopolskie dożynki szkolne. W Toruniu odbyły się pierwsze ogólnopolskie Dożynki Szkolne. Dożynki w symbolicznym pochodzie zaprezentowały obraz i dorobek pracy młodzieży szkół powszechnych. Po barwnym korowodzie, w którym symbolicznie przedstawiono wszystkie przedmioty nauczania, grupy regionalne dzieci w strojach ludowych składały hołd gospodarzowi Dożynek. Zdjęcie przedstawia młodych synów góralskich na Dożynkach.

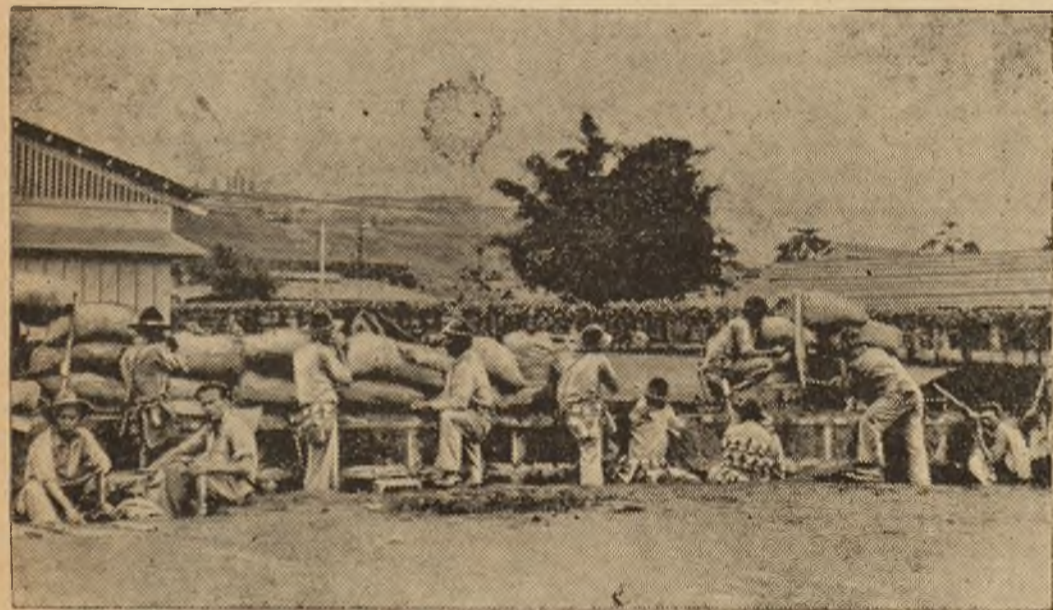
Wizyta kanclerza Hitlera w Wiosce Olimpijskiej. Kanclerz Rzeszy Niemieckiej Adolf Hitler odwiedził onegdaj t. zw. Wioskę Olimpijską w Döboritz w towarzystwie feldmarsz. gen. Blomberga. Po dokładnym zwiedzeniu wszystkich urządzeń, związanych z przygotowaniem przedolimpijskimi, kanclerz rozmawiał z poszczególnymi grupami zawodników niemieckich. Na zdjęciu kanclerz w rozmowie z lekkoatletami.

Miss Earhardt w swym „latającym laboratorjum”. Amerykanka Amalja Earhardt przygotowuje się do nowego lotu dokoła świata, w którym zamierza pobić rekord szybkości. Lot ten ma odbyć się w lipcu na wielkim metalowym samolocie, obliczonym na 2 pilotów i 10 pasażerów. Samolot jednak nie zabierze pilotów i pasażerów, a będzie nim kierował robot, zaś Earhardt w czasie lotu będzie dokonywała pomiarów i badań meteorologicznych. Samolot rozwinię szybkość do 300 kilometrów na godzinę, tak iż podróż dokoła świata zostanie ukończona w ciągu 5 dni.

Miljoner polskich przestworzy. Pilot polskich Linij Lotniczych LOT p. Klemens Długoszewski ukończył lotem na linii Lwów-Warszawa pierwszy milion kilometrów, przeleciałszy w służbie polskiej komunikacji powietrznej. P. Długoszewski jest drugim polskim milionerem przestworzy, obok pilota Kazimierza Burzyńskiego. Po wylądowaniu na lotnisko Okęcie, pilotowi—milionerowi wręczono kwiaty, zaś wiceminister komunikacji inż. Bobkowski udekorował go Złotym Krzyżem Zasługi. Zdjęcie przedstawia moment dekoracji.

Rewolucja w Nicaragui. Na początku czerwca w Nicaragui powstała gwardia narodowa pod wodzą generała Anastasio Somoza przeciw rządowi prezydenta Sacasa. Powstańcy ostrzelali pałac prezydenta, który musiał uchodzić. Na ilustracji — oddziały powstańcze zza barykad z worków z piaskiem ostrzeliwiają pałac (w głębi).

Nowy rekord kobiecy.

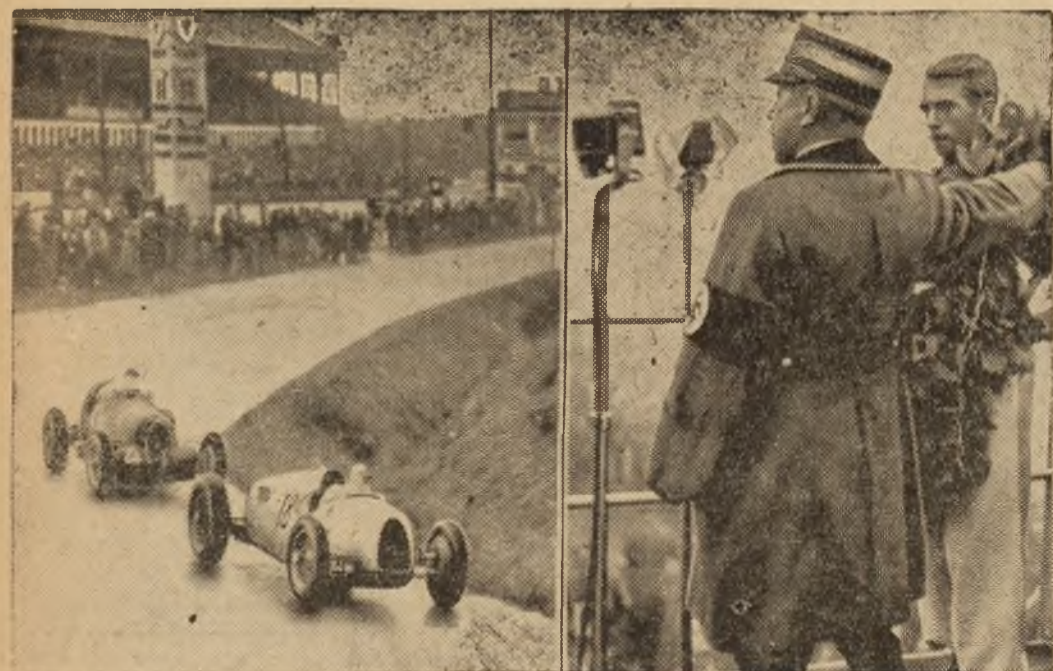
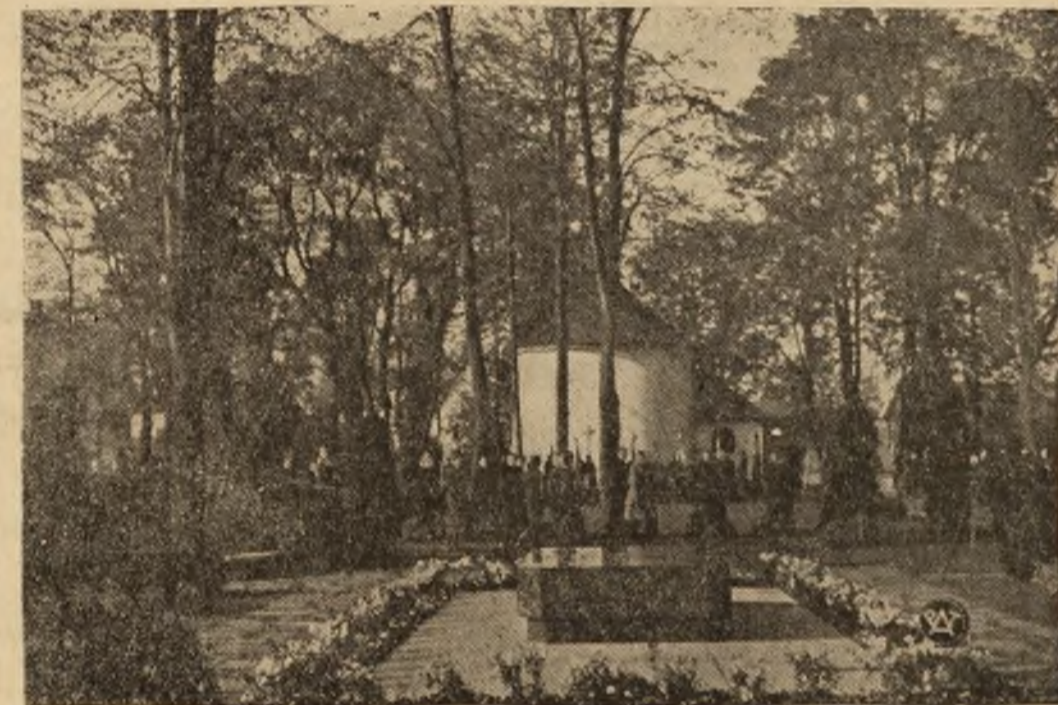
Gisela Mauermeyer zdobyła mistrzostwo lekkiej atletyki w Bawarii, rzucając dyskiem na 47,99 mtr. i ustalając nowy rekord światowy.

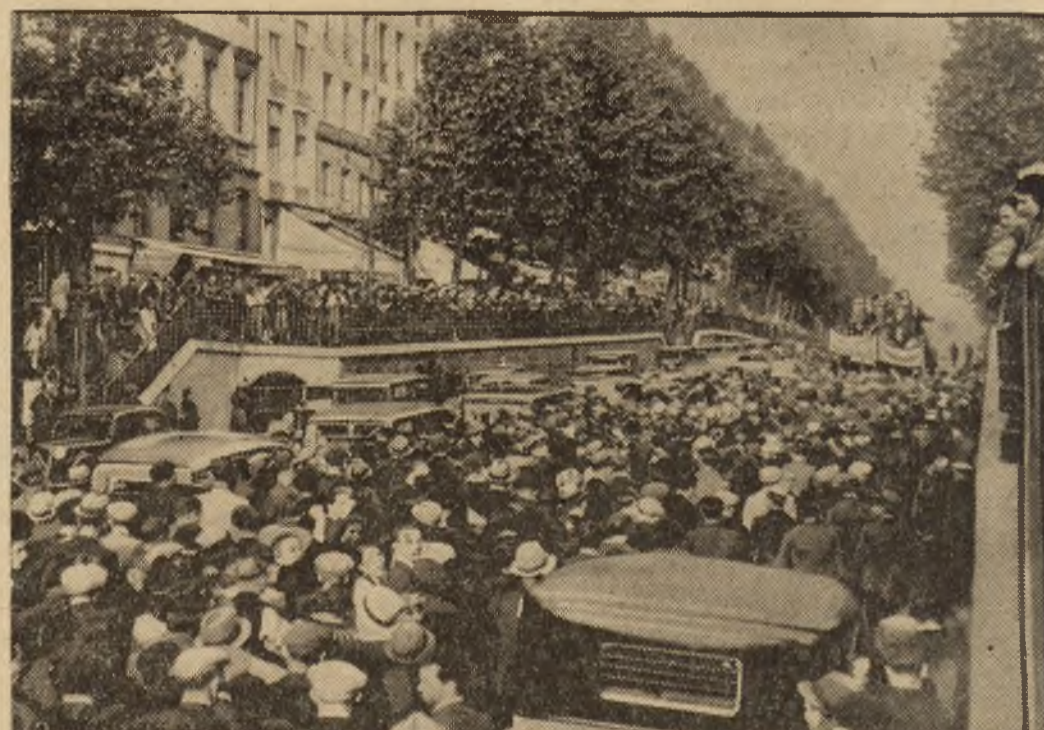
Ze zjazdu szefów państw Małej Ententy w Bukareszcie. Zdjęcie przedstawia bawiących onegdaj w Bukareszcie ks. Pawła jugosłowiańskiego i prezydenta Benesa w towarzystwie króla Karola podczas przyjmowania rewii wojskowej. Od lewej do prawej: Prezydent Benes, następca tronu W. Wojewoda Michał, król Karol, ks. Paweł, ks. rumuński Mikołaj.

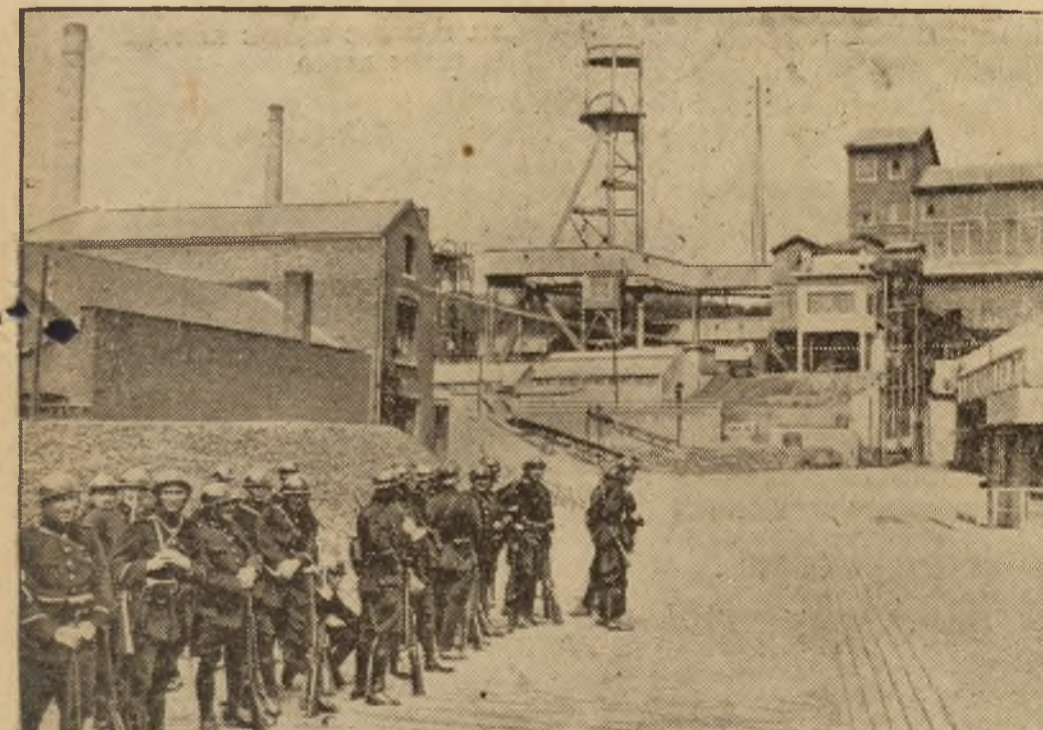
W dniu 15-go b. m. jako w drugą rocznicę tragicznej śmierci ś. p. gen. Bronisława Pierackiego, ministra spraw wewnętrznych Rzplitej, odbyło się w kościele parafialnym w Nowym Sączu, nabożeństwo żałobne z udziałem przedstawicieli Rządu, armii, oraz organizacji legionowych i b. wojskowych. Zdjęcie (pierwsze) przedstawia podobiznę ś. p. gen. Pierackiego, zdjęcie (drugie) — grób-mauzoleum ś. p. gen. Pierackiego na cmentarzu rzym.-kat. w Nowym Sączu.

Z wyścigów samochodowych w Norymberdze. Na prawo z wleńcem — zwycięzca wyścigów, Nuvolari.

Robotnicy paryscy „świętują”. Tłumy strajkujących robotników paryskich na bułwarze Saint Martin.

Strajk górników belgijskich. We wszystkich kopalniach węgla w Belgii wybuchł strajk. Stały 34 kopalnie. W wielu miejscowościach, objętych strajkiem, zostały skoncentrowane oddziały żandarmerji. Na zdjęciu — wejście do kopalni Herstal, obsadzone przez żandarmerji.

200.000 kłgr. ryb wyrzucono do morza. We francuskim porcie Boulogne w następstwie strajku przez dłuższy czas leżało niewyladowanych 200.000 kłgr. ryb, które zaczęły się psuć. Ponieważ na sprzątnięcie tych ryb nie sposób było znaleźć robotników, kazano to zrobić wojsku, które wywoziło ryby na morze i wyrzucało za burtę.

NASZE SPRAWY

Kolumna zablokowanych organizacji kobiecych pod redakcją Eugenji Kobylińskiej-Masiejewskiej

Społeczne znaczenie przedszkoli

Przed wakacjami

Staraniem Rodziny Wojskowej odbył się w dniu 9 czerwca b. r. niezwykle interesujący odczyt p. dr. Anny Skwareczyńskiej: „Społeczne znaczenie przedszkoli”. Swobodna i bezpośrednia dyskusja, jaka wywiązała się wśród przedstawicielek Rodziny Wojskowej i Związku Pr. Ob. Kobiet dowiodła aktualności poruszonego zagadnienia i potrzeby propagandy tej instytucji, tak pożytecznej w życiu współczesnym. W ożywionej dyskusji wyłonili się projekty opiekuńczych kół dzielnicowych nad przedszkolami, prowadzonymi przez organizacje społeczne. Postanowiono z początkiem nowego roku szkolnego poruszyć opinie kobiet w kierunku bardziej intensywnego użytkowania istniejących przedszkoli w imię obopólnych interesów: Matki i dziecka. W skrócie nadesłanym przez prelegentkę treść odczytu, który tak pod względem formy jak i

cia i nawiązań społeczne, rozwijane u dziecka, zakorzenieniu się w niem głęboko i przez całe życie będą wydawać owoce. Wychowawca powinien świadomie i konsekwentnie kształcić w dziecku te skłonności, które uważa za dodatnie, powinien nad niem pracować, by miało prawo żyć z innymi i poczucie istotnego z niem braterstwa, powinien budzić, rozwijać i podtrzymywać głębokie uczucia społeczne. Najlepszą drogą do tego jest wprowadzanie dzieci w rzeczywistość społeczną przez współpracę, zbiorowe gry, praktykę w wymianie usług, pobudzanie w dzieciach chęci mieszenia wzajemnej pomocy. Budzi się w ten sposób w dzieciach solidarność społeczna. Współprzeżywanie troski o wspólny cel, współodczuwanie radości, gdy się ten cel osiągnie — te momenty czynią nam naszych towarzyszy szczególnie bliskimi. Przedszkole wyrabia również w dzieciach tak niezbędną w późniejszym życiu karność w stosunku do społeczeństwa, jego praw, obyczajów i interesów. Wychowując w karność, budzimy poszanowanie i miłość prawa — unikamy leku przed kątą i tresury. Jedną z dróg wprowadzania dzieci w rzeczywistość społeczną jest zaznajamianie ich z produkcją przedmiotów codziennego użytku: niech wiedzą, że powstają one przez zbiorowe i różnorodne wysiłki wielu ludzi, — także opowiadanie o zdarzeniach z życia innych dzieci zdrowych i chorych, mieszkających w bogatych mieszkaniach i w suterrenach — wszystkie one są sobie równe i bliskie — są dziećmi.

Zagadnieniem dobrego przedszkola zajmuje się cały szereg wybitnych lekarzy, pedagogów i społeczników (Montessori, Decroly, Żukiewiczowa, Uklejska, Piotrowska). Zasadnicze wymagania dotyczą budynku i urządzeń przedszkola. Poza to konieczna jest współpraca trzech czynników, podtrzymujących wewnętrznie życie przedszkola: wychowawcy, lekarza i rodziców. Od wychowawcy i lekarza oprócz fachowych kwalifikacji wymagamy także wysokich wartości moralnych i pewnych zalet charakteru, uprawniających ich do wychowywania dzieci. Wprowa-

dając ład i karność w życie przedszkola muszą oni umieć spostrzegać i szanować indywidualność dziecka, muszą też dzieci kochać. W przedszkolu istnieje stały kontakt lekarza z dzieckiem. Lekarz czuwa nad rozwojem, nad całością zdrowia dzieci, ich abiozem, odżywianiem, czystością — walczy przeciw zakażeniom, zawsze możliwym w większych zbiorowiskach dzieci.

Życzliwa współpraca rodziców z wychowawcą i lekarzem stworzy w przedszkolu najbardziej przyjazne warunki rozwoju dzieci. Natomiast brak zaufania ze strony rodziców, lub też naodwrot zbyt czynne wkraczanie ich w zakres pracy wychowawczo-lekarskiej bardzo ją utrudniają pracownikom przedszkola. Rodzice muszą się podporządkować prawom przedszkola, szanując je i wierząc, że prawa te istnieją dla dobra dzieci. Duże znaczenie dla zespolenia tych trzech czynników mają systematyczne zebrań z rodzicami, które ich wprowadzają w bieg prac i wysiłków wychowawczych. Na zebrań tych są omawiane sprawy przedszkola, czynny udział rodziców w uroczystościach, wycieczkach, wreszcie są wygłaszane pogadanki wychowawcze i lekarskie. W ten sposób dobre przedszkole promieniuje również i na rodziców dzieci, wpływając dodatnio na ich metody wychowawcze, na higienę i kulturę dnia codziennego. Ogólną opiekę nad przedszkolem obejmują w sensie propagandy i wszelkiej pomocy, opiekuni dzielnicowi, których praca stać się może bardzo cenną w przedszkolach, utrzymywanych przez instytucje społeczne.

Palącą potrzebę przedszkoli odczuwa się zwłaszcza na wsi, gdzie opieka nad dzieckiem jest bardziej zaniedbana niż w mieście, stan higieny opłakany, a ilość dzieci w rodzinach wciąż duża. Współczesne przedszkole staje wraz z rodzinami do pracy wychowawczej, do wychowywania doskonalszego, gdyż budzi ono i rozwija w dziecku uczucia społeczne, wartości cenne dla rzeczywistości społecznej, dla przyszłych obywateli.

Dr. Anna Skwareczyńska

Charakter i zadania przedszkoli uległy w ostatnich paru dziesiątkach lat przeobrażeniu. Przed wojną t. zwane ochronki były przeważnie utrzymywane w duchu filantropijnym przez instytucje dobroczynne. Inne zadania miały ochronki na wsi: były to zakonspirowane szkółki, gdzie przed czujnym okiem zarobczy przemysłu naukę polskiego i historii.

Po wojnie w życiu społecznym, gospodarczym i obyczajowym zaszły głębokie zmiany, charakter i nastrój domu, jako wyjątkowego dotąd środowiska dziecka w wieku t. zw. przedszkolnym zmienił się naogół na niekorzystnie dla jego rozwoju. Wpłynęło na to parę czynników: przesiedlenie mieszkań, praca matki poza domem zarobkowa, zawodowa, lub społeczna, kryzys obyczajowy, wskutek którego kobieta o wiele częściej zmienia lub opuszcza ognisko domowe, niż to było dotąd w zwyczajach, oddaje się sportom i zabawie. Dziecko nie ma więc często w domu dobrych warunków — nieraz poprostu dziecko z rodzin robotniczych chowa się na podwórku i ulicy. Współczesne przedszkole jednak jest nie tylko miejscem parogodzinnego pobytu dziecka: staje ono już w okresie wieku przedszkolnego wraz z rodzicami do trudnych zadań wychowawczych. Żyjemy w okresie wzmożonej troski wychowawczej i rodzice zdają sobie sprawę, że oprócz miłości i poświęcenia wychowanie dziecka wymaga zdolności i kwalifikacji przerażających nieraz ich siły.

Dziecko w okresie przedszkolnym przejawia obok ruchliwości fizycznej dużą ruchliwość umysłu. Chłonie wrażenia, pragnie wszystkiego dotknąć, zrozumieć wszystko, co je zaciekawia i otacza, zarzuca otoczenie pytaniami. Popęd dziecka do poznawania i potrzeba ruchu, są w niem fizjologicznie i psychologicznie usprawiedliwione i są w rękach umiejętnego wychowawcy czynnikiem pierwszorzędnej wartości. W środowisku domowym jednak, gdzie dorośli mają też prawo do pracy i odpoczynku, ruchliwość dziecka bywa dla nich często męcząca; ogranicza się też swobodę dziecka bez istotnej dla niego potrzeby. Przedszkole jest światem dziecka, gdzie może się ono wyżyć w śpiewie, własnych drobnych pracach, w zespołowej zabawie, w gimnastyce, która jest jednocześnie bajką o ruchu. W przedszkolu niema nauki czytania i pisania, jednak w dziecku kształcą się zmysły, uwaga i spostrzegawczość, przy ćwiczeniach rozwijają się harmonijnie wszystkie grupy mięśni i wyrabia prawidłowy, głęboki sposób oddychania.

Dodatnio również wpływa na dzieci (zwłaszcza na jedynaków) — towarzysztwo rówieśników, ład i sprawiedliwość, rządzące pracą i zabawą, zrównoważona ręka wychowawcy, nadająca spokojniejszy rytm przeczulonym duszyczkom. Dziecko w wieku przedszkolnym jest pod względem psychicznym i fizycznym najpodatniejszym materiałem, jest bryłką gliny, którą o wiele łatwiej przekształcić, niż w wieku późniejszym. Pewne właściwości charakteru, postawy, czy budowy dają się jeszcze w tym okresie zmienić, czy naprawić.

Rodzice muszą mieć na względzie, żeby swe dziecko wychować na człowieka, zaprawionego do społecznego życia, chętnego do współżycia i zdolnego do współpracy z innymi. W tem trudnym zadaniu, zwłaszcza w rodzinach jedynaków, przychodzi rodzicom z pomocą przedszkole, które o wiele bardziej niż dom daje sposobność do wykonywania prac i zabaw zbiorowych, do nroczywości społecznych i wycieczek. Uzu-

Obozy harcerek

W niejednej rodzinie dyskutuje się na temat gdzie jechać na lato, a więc: morze, góry, czy skromna leśniczówka nad jeziorem? W 2812 rodzinach gdyż tyle jest harcerek w Wilnie, ważny jest pytanie: pozwolić córce jechać na obóz harcerski, czy nie?

Nie wszystkie rodziny mogą sobie pozwolić na wyjazd na wieś, dla tych specjalnie nabiera wagi i aktualności kwestja obozów harcerskich. Bo jednak spędzenie 6 tygodni lub miesiąca w zdrowych warunkach w namiotach, pod dobrą opieką to lepiej, niż przebyć w dusznym mieszkaniu, które nie daje młodzieży należytego odpoczynku po ciężko przepracowanym jak na siły młodzieży, roku szkolnym. Tanioc obozów harcerskich też jest warunkiem nie do pogardzenia.

Przytem obóz harcerski daje ogromne wartości wychowawcze: zmusza do wykonywania codziennych czynności gospodarczych, dla dobra swego i swoich koleżanek — czynności tak nie lubianych i pogardzanych przez dzisiejszą młodzież, a przebywanie w atmosferze pogody, wrażeń i swoich koleżanek — czynności tak nie lubianych i pogardzanych przez dzisiejszą młodzież, a przebywanie w atmosferze pogody, wrażeń i swoich koleżanek — czynności tak nie lubianych i pogardzanych przez dzisiejszą młodzież.

A więc czy dobrze, że dziewczęta muszą spełniać na obozie wszystkie prace, jak noszenie wody, rąbanie drzewa, gotowanie posiłków i to przeważnie na kuchniach przez siebie zbudowanych? Czy zdrowo jest spać w namiotach w zimne nieraz i dżdżyste noce? Czy dobrze jest, że w nocy pełnią warty i tem samem urywają sobie snu a nieraz mogą się narazić na przeziębienia?

Nie można się dziwić, że rodzice mają tyle zastrzeżeń, szczególnie, gdy się córkę puszcza na obóz po raz pierwszy, a obóz nieraz będzie

daleko nad morzem, lub w górach, a nawet i na Wileńszczyźnie, lecz gdzieś nad granicą państwa. Jako stara harcerka, a gorąca zwolenniczka obozowania i wycieczek postaram się to wątpliwość wyjaśnić.

Obóz harcerski może być być zły i może być dobry; obóz źle prowadzony może przynieść nieobliczalne szkody dla zdrowia i młodego charakteru dziewczęcia, to też córkę swą można puścić tylko na obóz dobry. Warunki potrzebne do tego aby obóz był dobry są następujące: 1) odpowiednia kierowniczką obozu a więc: osoba pełnoletnia taktowna, lubiana przez młodzież, mająca dużo inicjatywy i wyrobienia harcerskiego; 2) dobór dziewcząt bez zbytnej różnicy wieku i poziomu inteligencji; 3) dobrze ułożony i uroczysty plan zajęć i rozkład dnia, któryby gwarantował odpowiednią ilość snu, posiłków i nie przemęczał dziewcząt; 4) dobry ekwipunek drużyny obozowej; a więc dostateczna ilość namiotów lub o ile obóz jest pod dachem izb, desek na przeje, które muszą być zawsze wysokie ze względu na wilgotność ziemi, dobrze zaopatrzona apteczka, garnki dla gotowania, sprzęt pionierski; 5) realny i dobrze ułożony budżet obozu, niezbyt skąpy, szczególnie w punkcie wyżywienia; 6) dobry ekwipunek osobisty dziewcząt; a więc: 2 dobre ciepłe koce, ciepła bielizna nocna, grube buty na dnie dżdżyste, wełniane skarpetki — tak to nie przesada, niestety — ciepły sweter, możliwie płaszcz nieprzemakalny; 7) okolica, w której drużyna ma obozować, musi być zdrowa, sucha — ważna też jest łatwość zaopatrywania się w żywność i dobrą wodę do picia.

Dobrze odżywiana, wyspana i odpowiednio do pogody ubrana zdrowa dziewczyna nie boi się ani warty nocej, ani dalekich marszów, ani porannej kąpieli, a praca i ćwiczenia dają jej tylko zadowolenie, zdrowy sen i apetyt.

Obawy co do przemęczenia i wymizerowania dziewcząt w ciągu obozu są przeważnie bezpodstawne: należy tylko przed wyjazdem na obóz

W szkołach niecierpliwość. W szkołach znudzenie i niepokój. Rozgrzane powietrze płynie przez otwarte okna. Młodzież albo daje się ogarać smęcej, leniwiej opalają albo podnieceniu. Ciężkie są te dni ostatnie. Cięższe tembardziej, że część młodzieży w niektórych szkołach zwalnia się wcześniej. W klasie świecą puste miejsca, nieraz tak liczne, że mniej szczęśliwe od uciekniętych osobniki patrzą na puste ławki i na całe otoczenie z wyrzutem, wygłaszając buntownicze oracje.

W gruncie rzeczy prawie wszyscy są jacyś nie spokojni. Wielu z młodzieży nie ma pewności co do promocji — więc ulega spóźnionym wyrzutom sumienia, albo napadom lęku przed efektami, jakie ich cenzura wywoła w rodzinie. Patrzą na klasę i myślą: „Czy będę w tem gronie na przyszły rok?”

A nauczyciele? Nauczyciele dręczą się niepewnością co do postawionych przez nich ocen. Chociaż i gryzą się: „A jednak to niesłuszne, że T. został na drugi rok...”. Albo: „Jakim sposobem taka S. prześlizgnęła się, a inteligentna K. musi powtarzać klasę?” Jeżeli w jakiejś klasie nie można dawać zastrzeżeń, ocena dostateczna, postawiona przez nauczyciela jest, oczywiście kłamstwem. To też nieprzyjemnie. Uczeń kpi sobie, bo nie nie robił, a czuje, że jest nieuczciwym. Takie już ma szczęście nurlotowe.

Pozatem nauczyciel też ogląda się po szkołę, w której pracował, patrzy na klasę z niespodziewaną lękliwością, bo też nie wie, czy na przyszły rok wszystko to zobaczy. Nauczyciel często do ostatka nie wie, gdzie będzie pracował i czy w ostatniej chwili coś jeszcze się nie zmieni. Więc, czasami, gdy się tak dręczy o jakiegoś ucznia, ogarnia go nagły bunt. „No tak. Ja się dręcze i staram, ale ciekawe, czy ktośkolwiek o mnie się zatroszczy?...”. A potem macha ręką, rozśmieszony myślą, że ktoś może się o niego „zatroszczy”. Przez szkołę przepływa gorąca przelewa się słońce, słychać głośną radość, ale można złapać westchnienia i nauczyciela i uczniów oraz dostrzec i po tej i po tamtej stronie zablawione oczy.

I wśród nauczycieli i wśród uczniów są tacy szczęściarze i tacy pechowcy. Jak wszędzie zresztą. Szczęściarze mają energiczne mamy i protektorki, wymownych i natręczywych wujów albo tatusiów, ładne ciotki lub kuzynki czy rzewnie zapłakanych innych członków rodziny oraz swoją genialną pomysłowość. Pechowcy mają do bre chęci, dużo niezgrabności w ich wykonaniu oraz niesłusne poczucie swej małowartościowości. A czasami są tylko odmienni od otoczenia. Inni i koniec. Wtedy są „dziobani” przez otoczenie. Nikt się za nich nie ujmie, oprócz chyba podobnych do nich oryginałów, co im w rezultacie jeszcze bardziej zaszkodzi. I na to nie można poradzić. Poradzi chyba na czyjs smutek gorące lato. Jednakowo ogrzeje pechowca i szczęściarza.

Życząc tym z nauczycieli i tym z uczniów, którzy są smutni, aby letnie niebo było dla nich jaknajbardziej błękitne, a słońce najbardziej pieszczotliwe. Niech wiatr wywieje ich smutek, srebrna woda goryz obmyje, a leśny zielony szum słodczy aż do głębi napoi. Niech lato złe je swój urok na nich przedewszystkiem. Tamtym i tak dobrze będzie.

E. K. M.

KRONIKA

— Uprzejmie prosimy o przybycie na zebranie Referatu Prasowego wojewódzkiego we środę 24 czerwca o godz. 6.15 (Jagiellońska 3/1 — 3).

— Posiedzenie Komitetu Redakcyjnego o g. 7 w ytm samym lokalu.

Delegatki Zablokowanych Organizacji proszone są o przybycie.

każdą kandydatkę poddać dokładnemu badaniu lekarskiemu.

Odwiedzanie obozów przez rodziców jest zawsze bardzo pożądane i to nie tylko, aby sprawdzić, jak się powodzi ich córce, lecz i aby doświadczeniem okiem przyjrzeć się życiu obozu i jego urządzeniu i życzliwie dzielić się z młodocianą nieraz kierowniczką swemi spostrzeżeniami. Rzeczowe uwagi i rady osób starszych będą zawsze z wdzięcznością przyjmowane.

Wanda Małyszewska.

Więści i obrazki z kraju

Światowa kronika gospodarcza

Łyntupy

— ŚWIĘTO MŁODZIEŻY. 7-my czerwca br. stał się dla mieszkańców Łyntup rewelacją. Oto bronzowy od zmieszanej z błotem kosińskiego nawozu i odpychający rynek zakwitł nagle kolorową tęczą, rozspiewał się wesołymi głoskami dzieciarni i rozkrzyczał radosną wrzadą. Ten rynek „trędowaty” — wymijany skręt nie przez każdego — w dniu 7-go czerwca stał się nagle celem wędrowki mieszkańców. Oto, wśród z dźwiękami okrzykiem pędzących na wspaniałych z drzewa kwadrygach „najautentyczniejszych” Indjan — z powagą sunął abisyński król-królów na wielbłądzie, nieco może zbyt głośno zlorzczać soczystą wileńską gwarą dzieciennego dwugłosa ciężarowi monarchy. Za nimi podąża, mile dla każdego oka, całkowiście zbratanie wszystkich dzielnic Polski, wszystkich różnolitych zestawień barw i strojów ludowych.

Lecz cóż to przemienilo szarą rzeczywistość w kolorową bajkę? — Młodość — jej dzień — jej święto — jej zdrowa, żywiołowa radość!!

Łyntupy przeżyły dzień duszy, patrząc na swe pociechy z Łyntup, Azurojść, Szczerbiszek, Polesia, Maślenik, Górniczy i Reduty — na ich tańce i śpiewy, na inscenizacje pieśni i... doskonały humor.

Całość doskonała, rozmaita, suniennie opracowana. Drewnianą scenę wśród brzołek — na Rynku otaczało morze głów, tysiące widzów, zrywających sobie ręce od ustawicznych oklasków.

Organizacja „Święta Młodzieży” — przy sze-rokiej współpracy miejscowego i okolicznego nauczycielstwa jest niewątpliwą zasługą kierownika tuł. szkoły p. Jana Sienkiewicza. (tr)

Wilejka pow.

— REKRUTACJA MŁODZIEŻY do obozu pracy odbyła się w Wilejce w dniu 16 i 17 b. m. Chętnych zgłosiło się bardzo dużo. Przyjmowano chłopców od 16 do 19 lat. Z powodu braku miejsca znaczna ilość reflektantów nie mogła być przyjęta do obozu. Ci co zostali zarekrutowani, cieszyli się, iż nareszcie będą mieli pracę i znośne warunki egzystencji. Zorganizowany z terenu pow. wilejskiego obóz pracy wyjedzie do innego powiatu naszego województwa w powiecie wilejskim, koło wsi Narocz będzie pracować przy budowie drogi innej obóz, złożony z około 100 junaków. Miejscowa Organizacja Młodzieży Pracującej zabiega, by w Narocz wzięła jaknajwiększy udział młodzież z OMP'u, która zasili w przyszłości szeregi uczniów koszykarstwa przy ośrodku pracy w Wilejce. (WR)

— ZAKOŃCZENIE KURSU dla kandydatek na komendantki żeńskiej służby sanitarno-pożarniczej. Wykładali pp.: dr. Wierciński, dr. Czochoński, dr. Ślabkiewicz, instruktor oświaty pozaszkolnej Maciejowski, instruktor Nawroczyński, Razumski i Skindźwar. Na program kursu złożyły się: służba sanitarno-pożarnicza, obrona przeciwgazowa, praca społeczna, zajęcia świetlicowe i wychowanie fizyczne. Słuchaczki przybyły z terenu powiatu wileńsko-trockiego, mołodzieckiego, święciańskiego i wilejskiego. (WR)

— „DZIEŃ HARCERZA” i koncentracja drużyn harcerskich z terenu hufca, obejmującego powiat wilejski i mołodziecki odbyły się w Wilejce w dniach 13 i 14 b. m. Przybyło 233

harcerzy i harcerek, którzy założyli obóz w lesie niedaleko Wilji. Komendantką drużyny żeńskich była hufcowa Aleksandra Krasicka, komendantem chłopców hufcowy Adam Jentys 13-go odbył się raport drużyn przed prezesem miejscowego koła przyjaciół harcerstwa p. Kazimierzem Dokurną, wicestarostą wilejskim. W dniu tym odbyły się biegi harcerskie i barwny pochód smoka. 14-go harcerze wzięli udział w nabożeństwie odprawionem przez kapelana hufcowego ks. prefekta Potockiego, odbyli defiladę przed p. starostą i dowódcą pułku, złożyli kwiaty przed pomnikiem Marszałka, wzięli udział w procesji Bożego Ciała. Wieczorem odbyły się pokazy nad rzeką i ognisko harcerskie, na którym było około 200 gości.

Celem „Dnia Harcerza” była propaganda organizacji. Koncentracja miała przeskolić i zbliżyć poszczególne drużyny. (WR)

Oszmiań

— UCHWAŁY WALNEGO ZJAZDU O. T. O. i K. R. 14 czerwca r. b. odbył się przy Szkole Rolniczej w Antonowie doroczny Walny Zjazd O. T. O. i K. R. pow. oszmiańskiego, w obecności wicestarosty Henryka Sylwestrowicza i przedstawicieli O. T. O. i K. R. w Warszawie inż. Stuzewskiego.

Na zjazd przyjechało 84 delegatów Kółek Rolniczych i organizacji rolniczych, oraz bardzo liczni goście.

Sprawozdania złożone przez prezesa O. T. O. i K. R. p. J. Karczewskiego i kierownika O. T. O. i K. R. inż. W. Teseckiego wykazują, że na terenie pow. pracują 42 Koła Rolnicze z ilością 1216 członków, 18 Kół Gospodyń Wiejskich, z ilością 386 członkiń, 4 spółdzielnie mleczarskie, 5 Kas Stefczyka, Koło Hodowców Koni i Koło Kontroli Obór. Prace w zakresie podniesienia kultury rolnej w dużym stopniu posunęły się naprzód, czego dowodem jest wzrastająca ilość ośrodków pracy agronomicznej, jak gospodarstw przedowniczych w ilości 124, zespołów konkursowych w ilości 77 i t. p.

Po przyjęciu sprawozdań i uchwaleniu planu pracy oraz budżetu O. T. O. i K. R. na 1936/37 rok w kwocie zł. 24.583,50 rozważano szereg zagadnień dotyczących rolnictwa i uchwalono wnioski, z których głównejsze podajemy poniżej:

Walny Zjazd stwierdza, że nie nastąpi polepszenie sytuacji w rolnictwie zanim czynniki międzynarodowe nie przystąpią do radykalnego zlikwidowania cięższych wszelkich długów na rolnikach drogą:

- 1) wprowadzenia jako miernika przy obliczeniu długów ceny żyta — lub
- 2) skreślenia o 50% długów krótko i długoterminowych w instytucjach kredytu zorganizowanego i przeprowadzenia z mocy samego prawa, bez większych trudności układowych i utrzymywania Banku Akceptacyjnego, rozłożenia pozostałych długów krótkoterminowych na spłatę conajmniej w ciągu lat 15, poczynając spłacanie ich od 1.X 1938 r. z oprocentowaniem nie wyższym niż 1,5% w stosunku rocznym.
- 3) skreślenie 75% wszelkich zobowiązań rolników powstałych w związku z przebudową ustroju rolnego włącznie do 1934 r. i ze zwolnieniem całkowitem od pomienionych opłat rolników zamieszkujących t. zw. pas przyfrontowy, którzy wskutek wojny utracili inwentarz żywy i martwy, oraz budynki.

Jednocześnie Walny Zjazd wyraził podziękowanie i uznanie p. Janinie Prystorowej, posełce Ziemi Wileńskiej, za czynną obronę spraw rolnictwa w Sejmie. W związku ze spadkiem cen na len wysłano do Min. Rolnictwa i R. R. depeszę z prośbą o ograniczenie wwozu do kraju bawełny i juty jako konkurentów lenu i wełny oraz postanowiono prowadzić szeroką propagandę bojkotu bawełny i juty przechodząc całkowicie na użytkowanie wyrobów z lenu, konopi i wełny.

Postanowiono też nastawić wysiłek organizacyjny rolniczych w kierunku podjęcia walki z przeżywanym kryzysem przez rolnictwo, od samych podstaw, drogą usprawnienia wydajności warsztatów rolnych i silniejszego zorganizowania rolników. (er)

Smorgonie

— ŚMIERĆ OD UDERZENIA PIORUNA. Podczas jednej z ostatnich burz poniosła śmierć od uderzenia pioruna T. Dyrzikówna mieszkanka pobliskiej wsi Klidzińca. Chcąc się schronić od deszczu w czasie burzy, skryła się pod drzewo, w które piorun uderzył.

Podczas tej burzy zostały zniszczone gradem częściowo zasiewy. Zboże leży pokłosem i przed stawia na olbrzymiej przestrzeni obraz zniszczenia. Kilka piorunów uderzyło w wysokie brzozy traktu oszmiańskiego, niszcząc je doszczętnie.

— TYDZIEŃ CZERWONEGO KRZYŻA. Podczas tygodnia Czerwonego Krzyża, zorganizowanego w naszym mieście odbyła się kwesta uliczna oraz wygłoszono referaty informujące o znaczeniu PCK. M. i wygłosił referat dr. Jasiewicz.

— PRZEDSTAWIENIE. W ub. niedzielę u rządziła miejscowa drużyna harcerska wycieczkę do Żodziszek, gdzie zwiedziła miejscowe zabytki oraz odegrała w budynku Zarządu Miejskiego wesołe jednoaktówki p. t.: POS. i Pałalna szafa.

Dochód z tej imprezy przeznaczono na fundusz wycieczkowy drużyny.

Postawy

— PRZYGOTOWANIA DO ŚWIĘTA MORZA. Odbyło się w Postawach pod przewodnictwem wiceprezesa L. M. i K. Waclawa Białkowskiego zebranie Komitetu „Święta Morza”.

Po wyborze przewodniczącego Komitetu, który został p. insp. Zieliński, omówiono szczegółowo program święta. W przeddzień święta, t. j. dn. 27 b. m. zostanie podniesiona na przystani nad jeziorem bandera oraz wręczony ufundowany przez Zarząd Ligi poręczec dla koła szkolnego L. M. i K., poczem przemaszkuje ulicami capstrzyk. 28 b. m. po nabożeństwie, odprawionem przy pomniku na placu Marszałka Piłsudskiego uformuje się pochód propagandowy i zostanie wygłoszone przemówienie. W godzinach popołudniowych i wieczornych odbędą się zawody pływackie i kajakowe, defilada udekorowanych łodzi, wianki, ognie sztuczne i iluminacja.

W przygotowaniach do uroczystości zadeklarował swój udział stacjonujący w Postawach 23 p. ul. grodzieńskich.

Zapisz się na członka L. O. P. P.
(ul. Żeligowskiego Nr. 4)

POLSKA

Dn. 18 b. m. rozpoczęły się w Krakowie obrady komisji rządowych dla polsko-niemieckiego obrotu handlowego.

Roboty, rozpoczęte przy regulacji rzeki Czarnej Przemszy i dopływu jej Brynicy na terenie Śląska i Zagłębia trwają w całej pełni. Długość trasy, jaką obejmuje regulacja w woj. kieleckim, sięga 16 klm. Roboty na terenie woj. kieleckiego prowadzone są z ramienia Zarządu m. Sosnowca, który w r. b. uzyskał na ten cel z Funduszu Pracy kredyt w wysokości 350 tys. zł., co pozwoliło na zatrudnienie ok. 10 tys. zrobotnych z Zagłębia. Ogólny koszt prac regulacyjnych wynosi ok. 15 milj. zł.

NIEMCY

W celu zachęcenia turystów, przyjeżdżających na Olimpiadę do Berlina do dłuższego pobytu w Niemczech, a przedewszystkiem turystów ze Stanów Zjednoczonych — wydane zostało zarządzenie, na którego podstawie wszyscy podróżnicy, pochodzący z krajów pozaeuropejskich, którzy przybędą do Niemiec w okresie od 1 lutego do 1 sierpnia r. b., będą zwolnieni na okres 1 roku od wszelkich podatków majątkowych i dochodowych oraz nie będą podlegali większości przepisów dewizowych.

FRANCJA

Odpływ złota z Banku Francji budzi poważne obawy nie tylko koł finansowych, lecz również szerokich sfer opinii publicznej, która zaczyna zadawać sobie pytanie, czy ucieczka złota nie pociągnie za sobą zmniejszenia zdolności obronnej państwa na wypadek wojny.

Na zebraniu giełdy paryskiej w dn. 17 b. m. utrzymywała się tendencja niskowa, pomimo że ostatnia ewolucja sytuacji międzynarodowej interpretowana była przez koła giełdowe raczej korzystnie. Przyczyny baissy z dnia 17 b. m. należy więc szukać przedewszystkiem w niepewności walutowej oraz wątpliwościach, które istnieją co do planów finansowych rządu. Zniżka miała charakter prawie ogólny i objęta większość papierów francuskich. Renty spadły od 50 cent. do 2 fr.

DALEKI WSCHÓD

Krązą pogłoski, że japońskie Ministerstwo Finansów studjuje możliwości wprowadzenia monopolów państwowych w stosunku do następujących artykułów: piwo, ryż, wino, zapalki, alkohol, cukier. Zaznaczyć należy, że sprzedaż soli i tytoniu już objęta jest monopolami państwowymi.

Zainteresowanie rynkiem chińskim, jako nieposiadającym ograniczeń dewizowych ani towarowych, wzrasta stale i obejmuje coraz większą ilość państw, eksportujących swe wyroby do Chin. Usiłowania, zdążające do utrzymania, a nawet powiększenia wywozu do Chin, spowodowały wysyłanie zagranicznych misyj handlowych i przemysłowców do Chin, którzy zwiedzają najważniejsze ośrodki handlowe i porty chińskie, badając możliwości zbytu dla swych wyrobów. W ciągu ostatnich czasów przybyły do Chin misje handlowe: amerykańska i niemiecka, zapowiedziany jest przyjazd misyj: czechosłowackiej i belgijskiej.

EUGENJA KOBYLIŃSKA

Pamiętnik nauczycielki

— Powiedz o tem wszystkim swoje zdanie Irko — zaryzykowałam.

— Moje zdanie? O jej! Ale mogę powiedzieć. Bo... szósta klasa stawia się na niby. I ten wiersz jest na niby.

— Wspaniale! — powiedziałam ośniona. — Cóż dalej?

— Dalej? A dalej to może być źle. Chłopcy są strasznie głupi. Ja ich znam. Oni to mogą wziąć na serjo.

(Antyfeministo, uwaga! uwaga!).

— Bravo! Irko! podaj mi prawicę. Gadasz zupełnie do rzeczy. Ale coż dalej?!

— A dalej to już nie wiem. Chyba, że trzeba zrobić dyskusję na ten temat.

— Można będzie. Ale narazie dodam, że poziom niektórych dziewczynek też jest nieodpowiedni. Czy wam się zdaje, że można im dać w rękę taką poetycką impresję? One potrafią odróżnić befsztyk z cebulą od podręcznika fizyki, ale nie potrafią odróżnić prozy od poezji.

„Wampy“ zwały w tej chwili.

Dzwonek napełnił dźwięcznym wołaniem korytarze. Inka przestała gryzać palec. Poczuli się nagle „na poziomie”. Wytrysnęła więc w górę rozradowanym susem i pobiegła w stronę swojej klasy, wołając wniebogłosy:

— Dziewczynki! Dziewczynki! Robimy w klasie dyskusję o gazetce „W młodych oczach”.

* * *

Dyskusja doprawdy mogła mnie tylko pocieszyć. Dziewczynki, ogólnie biorąc, postawiły kwestję, jak należało. Oprócz kokietyjnych „anielic”, które koniecznie chciały z tego wiersza wyciągnąć wnioski, wszystkie doskonale pojęły, że to jest poetycka ig-raszka.

A jedna zauważyła, że zmarszczonem groźnie czołem:

— Kochanowski powiedział: „Sobie śpiewam, a Muzom”. Doskonale robił. Te Muzy chyba lepiej rozumiały wiersze. Bo Lala np. do tego nie nadaje się. Ona zna się tylko na czekoladowych waflach i na flircie.

Tu Lala zrobiła wielki gwałt i uduchowionym głosem zaprotestowała przeciw oszczerstwu. Sprawę zlikwidowałyśmy.

* * *

Ale ja osobiście nie skończyłam tak zaraz z tem pisemkiem. Nie o wiersz mi chodziło. To nie było groźne.

(W tem pisemku były jeszcze inne gorsze rzeczy. Oto co:

„Wychowawcy, którzy myślą, że potrafią czuć razem z młodzieżą są fantastami“ — cytuję słowa Remarque’a młody autor artykułu p. t. „Stara i znana bajeczka”. Młodzież nie chce być wcale rozumiana. Dorosły, który zbliża się do niej zbyt natrętnie, staje się w jej oczach śmieszny, jakgdyby przywdział sukienkę dziecianną...“ Jakto się to wam podoba? To znaczy: proszę nam nie przeszkadzać. Z drogi!

(Wogóle nauczycieli traktuje się w pisemku poklepaewo. No i pewnie, niech starają się (zreszła płacą im przecież).

W tym artykule cytuje się urywki z młodzieńczych pamiętników. Nauczycielka w nich figuruje, jako „wredna baba” albo „wiedźma”. Dowiadujemy się też, jak to sztabacy biorą poczciwych nauczycieli na kawał, jakie są sposoby, żeby się przypodobać naiwnej nauczycielce.

W innym artykule „Cielące lata” mówi się o „natchmionej pedagogice”, prawiczej dalej kazanie, mimo że zwinne dziewczę zniknęło już na zakręcie korytarza i podaje się do ogólnej wiadomości skuteczne sposoby torturowania znieprawionego belfra czy belferki. Czuję, że ogarnia mnie popłoch. Co się im właściwie złego robi, że nas chcą traktować, jako wrogów swoich? A może to naprawdę taki „fason”, pod którym ukrywa się wstydlive przywiązanie. Jak znów pociesza w innym pisemku „Pod prąd” ktoś ukryty pod pseudonimem „Ainot”? Ale nie! Właśnie autor artykułu „Stara i znana bajeczka” rozprawia się stanowczo z „Ainotem”, zajmując wszystkie pozycje łałaśliwie i z humorem. Nauczyciele osobno — oni osobno. Dwa światy. Między światami przepaść. Kładkę przerzucą się w razie potrzeby (stopnie okresowe, klasówka).

Ach, wtedy bywa nawet tak:

„Cała klasa bałaganiła. Nie mogłam uważać. Co prawda nie jestem taki porządny, ale za wszelką cenę chciałem wyciągnąć z historii na czwórke. Przesiadłem się tedy z Jurkiem do pierwszej ławki, udawałem zainteresowanego lekcją. — niedość — nawet orzejętego do głębi. (D. c. n.).

WKS. Śmigły mistrzem Wilna

WKS. Śmigły — Ognisko KPW. 5:2 (2:2)

Zadna to faktycznie niespodzianka, że po nownie mistrzem Wilna pozostała doskonała drużyna WKS Śmigły, która ponownie reprezentować będzie Wilno w rozgrywkach o wejście do Ligi.

Wczorajszy mecz WKS Śmigły z Ogniskiem KPW był spotkaniem decydującym, gdyż obu drużynom potrzebne były do zdobycia mistrzostwa cenne punkty.

Mecz był b. ciekawy, zwłaszcza w pierwszej połowie, gdy Ognisko stawiało opór.

Mecz rozpoczęło Ognisko. Piłka częściej gościła pod bramką Ogniska, chociaż i pod bramką Śmigłego było sporo niebezpiecznych sytuacji. Pierwsze minuty cechowało silne smerwanie i brak dyspozycji strzałowych. Dopiero w 25 min. Naczulski z zamieszania zdobywa prowadzenie. Po 10 minutach ostrej, a mniej więcej równorzędnej gry Bartoszewicz (Ogn.) wyrównał. Wynik 1:1 trwał niezbyt długo. Sędzia dyktuje karny. Ballosek zdobywa prowadzenie dla Ogniska, ale w dwie minuty potem po karnym Naczulski strzela drugą bramkę dla WKS.

Do przerwy wynik jest 2:2. Trudno jest przewidzieć która z drużyn zwycięży. Stawka b. wysoka.

Po zmianie stron wojskowi biorą się do roboty. Atak ich pracuje składnie. Zaczynają sypać się strzały. Ognisko wyraźnie opada na siłach, zwłaszcza atak i obrona.

Gra jest b. ostra. Skowronskiego por. Browko znosi z boiska, ale Skowronski po kilku minutach gra dalej.

Ryzykowny skok Czarskiego kończy się również kontuzją. Zastępuje go Loś.

Skowronski z karnego zdobywa ponownie prowadzenie. Jest 3:2 dla wojskowych. Wynik ten podwyższają kolejno Naczulski i Browko.

Ostatecznie mecz kończy się zasłużonym zwycięstwem WKS Śmigły 5:2, który zostaje mistrzem Wilna. Sędziował Piasecki. Publiczności ponad tysiąc osób.

Dziś o g. 17 na boisku przy ul. Wiwulskiego Makabi spotka się z Budafokiem (Węgry), a w niedzielę na stadionie reprezentacyjnym przy ul. Werbkowskiej z Budafokiem grać będzie mistrz Wilna WKS Śmigły.

KINA I FILMY

„CZAR MIŁOŚCI” (Kino Helios).

Weszcze bardziej może niebezpieczną, niż trawestacja powieści na film są przeróbki filmowe sztuk teatralnych. Tu bowiem reżyser łatwiej może się skupić do zachowania stylu i charakteru sztuki teatralnej, czerpiąc z niej żywe sceny i całą strukturę obrazu. A przecież wiemy, że pomimo pozornego podobieństwa środków, film i sztuka teatralna są właśnie najbardziej sobie obce, a niewolnicze przetrzymywanie się pierwowzoru teatralnego — zabija walory filmowe od razu. Mielibyśmy cokolwiek możliwości ogładania doskonałych filmów, które byłyby przeróbką sztuki teatralnej. Lecz były to raczej wyjątki „Czar Miłości” — to sztuka teatralna, przeniesiona na film przez scenarzystę z taką niewolniczą dokładnością, że zachowana prawie została jedność miejsca. Sztuka jest przeladowana rozważeniami, filozoficznymi uwagami i dość dowcipnymi dajologami. Wszystko to trafilo

„żywcem”. w postaci niezmięionej prawie na film. Dzieje się w nim stosunkowo bardzo mało zato gada się bez końca. Skłape napisy wyjaśniają od czasu do czasu o co chodzi. W rezultacie starannie wystawiona i dobrze zagrana filmowana sztuka sceniczna.

Stroną dodatnią filmu jest zespół aktorski, bardzo szczęśliwie dobrany. Na czoło wybija się w trudnej roli pisarza dramatycznego, pełnego dowcipu i czaru — Herbert Marschall. Inteligentny i powściągliwy w grze tworzy Marschall ciekawą i pełną wdzięku sylwetkę. Mniejsze pole do popisu ma Silvia Sidney, również — bez zarzutu.

Reżyser nie przyspieszył zbyt powolnego dla filmu tempa akcji sztuki teatralnej, i nie umiał rozszerzyć podyktowanych ograniczeń, możliwych w ramach sceny wąskich ram akcji.

Jako nadprogram PAT, bardzo dobrze zrobiona krótkometrażówka produkcji polskiej p. t. „Coda-en”, oraz wyświetlany już popis wielkiej orkiestry amerykańskiej.

A. Śl.

WSRÓD PISM

— 8-stronicowy obfite ilustrowany Nr. 27 „Wiadomości Literackich” przynosi korespondencję Rutry z przedstawiennia „Nieboskiej ko medji” w Burgteatrze, pierwsze wrażenia Wojciecha Kossaka z podróży „Batorym” zaopatrzone w rysunki autora, artykuł Lenkowskiego o cenzurze politycznej w starożytności i recenzje Weinbrauba z książki Bainville'a o dyktatorach i Hulki—Laskowskiego z książki Muriaka o Chrystusie, kronikę zagraniczną, całą stronę recenzji z książek pióra Zbigniewa Grabowskiego, Rogoża, Helsztyńskiego, Dudzińskiego, kro aię tygodniową i recenzje teatralne Słonimskiego, omówienie wystawy Szukalskiego przez Wallisa, odpowiedzi Karpińskiego i Viktora na ankietę „Szkolna”, „Camera obskura”, rozrywki umysłowe, bogate aktualności.

Bocian z Niemiec

W dniu 17 b. m. w okolicach Szczuczyna nowogródzka, na łące w pobliżu kolonii Konstynówka, gm. Lebedzkiej, znaleziono nieżywego bociana, u którego na nodze była obrączka z białego metalu z wytłoczonym napisem: „Vogel warte Rossiten Germanja 57611 urgent retour”.

Na wileńskim bruku

ARESZTOWANIE „WYSTĘPOWICZA”.

Wczoraj został aresztowany w Wilnie znany zawodowy złodziej Okusko, który dokonał ostatnio kradzieży na prowincji i był poszukiwany przez Wydział Sledczy w Mołdeczynie. (c)

MELODOCIANI..

Wczoraj na ul. Mickiewicza zatrzymano 2-ch niletnich złodziejasków 11 i 12 lat, którzy usiłowali sprzedać słoń z marynowanymi grzybami, pochodzący z kradzieży. (c)

WYEKSMITOWANI

Na placu Katedralnym rozłokowała się z rzeczami wyeksmitowanymi rodzina bezrobotnego Kanowicza (Mostowa 15).

Rzeczy wyeksmitowanej rodziny przewieziono d o ochroniska przy ul. Archanielskiej 64. bezdomnymi zaś zajął się Wydział Opieki Społecznej Zarządu Miasta. (c)

POD KOŁAMI ROWERU.

Na ul. Zawalnej została przejechana przez rowerzystę 15-letnia Luiza Cholemnowa, zam. przy ul. Żeligowskiego 8. Skierowano ją do szpitala. (c)

Krwawy dramat miłosny

W dniu 14 b. m. Konstanty Sulżycki, m-c wsi Zahorze, gm. bienieckiej, pow. mołdeczańskie z obciętego karabinu strzel i do swej kochanki Olgi Hrywickiej, m ki wsi Łasewicze, gm. bienieckiej, w zamiarze pozbawienia jej życia, trafiając w prawe ramę powyżej łokcia, następnie wystrzelił do siebie w celu samobójczym, raniąc się w ucho. Olge Hrywicka odwieziona do szpitala w Wilejce w stanie niezagrożającym życiu. Konstanty Sulżycki zaś po opatrzeniu przez lekarza został oddany pod opiekę rodzicom. Przyczyną usiłowania zabójstwa była odmowa Hrywickiej posubnienia Sulżyckiego.

Państwo się

17 b. m. w krzakach koło zaś. Podleonowice, gm. postawskiej, robotnicy pracujący n drodze znaleźli noworodka płci męskiej.

Ustalono, że m-ka maj. Aleksandryja, gm. świrskiej, pow. święciańskiego, Bronisława Pomiecko, porodziła dziecko w drodze i, gdy chwilowo oddaliła się do pobliskiej chaty po pieluchy, robotnicy dziecko zabrali i zameldowali w policji, że znaleźli podrzutka.

Utonięcie

16 b. m. umysłowo chorey Leon Sabliński, wskutek własnej nieostrożności utonął w sadzawce we wsi Dojlidy, gm. rudzkiej. Sabliński od maja 1935 r. przebywał pod dozorem opiekunki Zołji Staszewskiej, której był oddany przez Komitet opieki rodzinnej nad psychicznie choremi.

15 b. m. w jeziorze Glejsiszi, gm. mejszagolskiej, utonął strzelec KOP Teodor Danilak.

Zamach samobójczy

17 b. m. Adolf Ansilewski, m c folw. Słobódka, gm. lebedziewskiej, pow. mołdeczańskie wyszłalem z rewolweru w pierś i usiłował popełnić samobójstwo. Ciężko rannego Ansilewskiego przywieziono do szpitala w Wilejce. Przyczyną usiłowania samobójstwa narazie nie ustalono.

Nadużycia w sądzie grodzkim w Łuzkach

W dn. 16 b. m. decyzją władz sądowych wydział został w wiczenia w Wilejce sekretarz sądu grodzkiego w Łuzkach M. Pamięta. **skażony o dokonanie nadużyć.** Na jego miejsce przydzielony został egzaminowany aplikant przy Sądzie Okręgowym w Wilnie p. H. Jurkiewicz.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Wilno, Bisk Bandurskiego 4. Telefon: Redakcji 79, Administr. 99. Redaktor naczelny przyjmuje od g. 2—3 popł. Sekretarz redakcji przyjmuje od g. 1—3 ppł. Administracja czynna od g. 9 1/2—3 1/2, popł. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od g. 1—2 popł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9 1/2—3 1/2, i 7—9 wiecz.

Konto czekowe P. K. O. nr. 80.750. Drukarnia — ul. Bisk. Bandurskiego 4, telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnieniem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administr. bez dodatku książkowego 2 zł. 50 gr., zagranicą 6 zł.

CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst 30 gr., kronika redak. i komunikaty — 60 gr. za wiersz jednoszp., ogłosz. mieszkan. — 10 gr. za wiersz.

Do tych cen dołącza się za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro lamowy, za tekstem 8-mio lamowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadesłane” Redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.

ORŁOW

Początek o 2-ej. Przepiękna — pełna werwy i humoru komedia

W rolach głównych **Iwan PETROWICZ** i **Liana HAJD.**
Piosenki w jęz. niemieckim i rosyjskim.

Nad program: Niebawymy dodatek „Naokoło świata” i najnowsze aktualje.

HELIOS SYLWIA SIDNEY CZAR MŁODOSCI

Dziś. Najwspanialszy film sezonu. Koncert gry największych gwiazd

oraz **Herbert MARSCHALL** w aicyfilmie

Nad program: **Atrakcje oraz aktualja.** Ceny: balkon 25 gr., parter 54 gr., wiecz. od 40 gr.

SWIATOWID! Baron cygański

Słynna operetka Straussa

W rolach główn: niezrównany **Adolf Wohlbrueck** i uroczą **Hansi Knotek.**

Śpiew. Humor. Przepiękne melodie Czardasz. — Nad program: **ATRAKTCJE DŹWIĘKOWE**

OGNISKO! DZIS! ZA DWA POCAŁUNKI

Dziś najrozkoszniejsza para kochanków **Henri Garat i Lisette Lanvin**

w komedji muzycznej pt.

Nad program: **DODATKI DŹWIĘKOWE.** — Początek o g. 6-ej w niedziele i św. o 4-ej pp

Z prawami szkół państwowych

CZTEROLETNIA SZKOŁA HANDLOWA MĘSKA

Gimnazjum Kupieckie

Stow. Kupców i Przemysłowców Chrześcijań

w WILNIE, ul. Mickiewicza 18 (Dom B-ci Jabłkowskich)

przyjmuje zapisy kandydatów do klasy I-ej (gimnazjalnej) codziennie od godz. 10-ej do 14-ej.

Egzamin dla nowowstępujących dnia 26 czerwca r b o godz 9 rano

Wszelkich Informacji udziela Kancelaria Szkoły. Telefon 4-23

Obwieszczenie o licytacji

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 roku o post. p. egzek. Władz Skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) 2 Urząd Skarbowy w Wilnie podaje do wiadomości publicznej, że dnia 26 czerwca rb. w Wilnie przy ul. Królewskiej Nr. 1 o godz. 11-ej odbędzie się sprzedaż z licytacji maszyn drukarskich a mianowicie: jednej maszyny płańskiej, oszacowanej na zł. 5000, jednej maszyny Linotyp firmy „Ideal”, mniejszej — na złotych 10.000 i jednej maszyny Linotyp większej, amerykańskiej — na zł. 25.000 oraz urządzenia biurowego wraz z dwiema maszynami do pisania firmy „Remington”, stanowiących własność Stanisława Mackiewicza, właściciela czasopisma „Słowo”, zajętych na pokrycie należności Skarbu Państwa oraz innych wierzytelności.

Przeznaczone do sprzedaży przedmioty ogłędac można na miejscu sprzedaży w dniu licytacji między godz. 10-tą i 11-tą.

(—) W. Rytel
Naczelnik Urzędu

25 groszy

n lepsze kubki porcelanowe i tanie komplety do konfitur

D. H. „T Odyniec”
wł. Malickie—Wielka 19 i Mickiewicza 6

Na lato

obuwie dziurkowane, plecione brezełowe, gumow., prunelowe, atlasowe sandalki, wiatrówki

W NOWICKI
Wilno. Wielka 30

Ziemniaki

białe jadalne
po 70 gr. pud
Zawaina 38

KUPIE

maszynę do pisania. Oferty pod „C. B. P.” do administr. „Kurjera Wileńskiego”

Ziarna kefirowe

instrukcję sporządzania kefiru wysyła f. „LACSANUM”. Wilno, ul. Niemiecka 7, po na destaniu 5 złotych.

MIESZKANIE

3-pokojowe ze wszelk wygodami, świeżo odremontowane do wynajęcia
ul. św. Filipa 4

Poszukuję kupna domku z ogrodem w N.-Wilejce lub Landwarowicie cez folwanku do 30 ha przy stacji kol. do 50 km. od Wilna. Warszawski zauł. 3—3 p. Krywko.

AKUSZERKA

M. Brzezina
masaż leczniczy i elektryzacje
Zwierzyńcic, T. 7ana, na lewo Gedyminowska ul. Grodzka 27

AKUSZERKA

Maria Laknerowa
Przyjmuje od 9 r. do 7 w. ul. J. Jasieńskiego 5—18 róg Ofiarne (ob. Sadu)

LEK. DENTYSTA

M. Ainfeld-Gordon
W. Pohulanka 16—12

CHCESZ ZAOFIAROWAC LUB OTRZYMAC PRACĘ

ZGŁOŚ SIĘ DO ADMINISTRACJI KURJERA WILEŃSKIEGO

Administracja przyjmuje ogłoszenia — na warunkach najdogodniejszych —

POLSKI APARAT FOTOGRAFICZNY

KORONA

10 ZWŁEC 3x4 LUB 6 ZDJĘC 4x6 1/2

FABRYKA: B-CIA PAWELSCY
WARSZAWA, DŁUGA 29.